

บทที่ 7

สนามพหุสัมพันธ์ขององค์กรในระดับจังหวัด

7.1. ความนำ

ในบทนี้ จะพิจารณาลักษณะสนามพหุสัมพันธ์ขององค์กร(multi-organizational field) ในระดับจังหวัด เพื่อที่จะนำไปพิจารณาเงื่อนไขเชิงความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ที่มีผลต่อกระบวนการระดมทรัพยากรของกลุ่มชาวบ้านกรุดและบ่อนอก ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรหรือ “ตัวละคร” ในสนามพหุสัมพันธ์ขององค์กรระดับจังหวัด ที่นำมาวิเคราะห์ในบทนี้ มีดังนี้ ได้แก่

- ความสัมพันธ์แบบการประสานองค์กร (coalition) ระหว่างกลุ่มผู้คัดค้านที่บ้านกรุด กับกลุ่มผู้คัดค้านที่บ่อนอก
- ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรุดและบ่อนอกกับเครือข่ายชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรุดและบ่อนอก กับ กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นกุยบุรี กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นสามร้อยยอด และกลุ่มคนรักษ์เมืองประจวบฯ
- ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรุดและบ่อนอก กับ คณะกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจกับการคัดค้าน โครงการโรงไฟฟ้าหินกรุดและบ่อนอก
- ความสัมพันธ์ภายใน 16 องค์กรท้องถิ่น อำเภอทับสะแก บางสะพาน และบางสะพานน้อย
- หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรุด กับ กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสว
- ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานราชการระดับส่วนภูมิภาค กับบริษัทเจ้าของโครงการ
- นักการเมืองในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

7.2. การประสานองค์กร (coalition) ระหว่างกลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรุดกับกลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าบ่อนอก

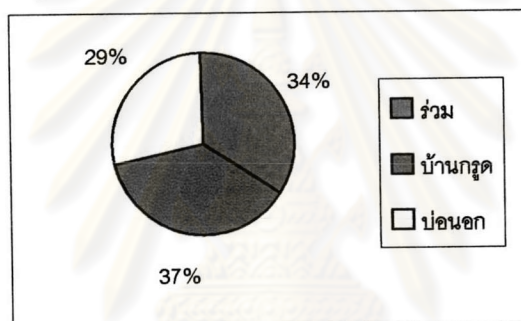
ดังได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 4 การคัดค้านโรงไฟฟ้าบ่อนอกเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2538 และการคัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรุดเกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี 2540 จะเห็นว่า เว้นแต่ช่วงแรกๆของการคัดค้าน กลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรุดกับกลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าบ่อนอก คือ กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรุดและกลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก ได้ร่วมกันเคลื่อนไหวคัดค้านมาโดยตลอด

อย่างไรก็ตาม แต่เดิมชุมชนบ้านกรุดและชุมชนบ่อนอก แทบไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างชาวบ้าน แม้มีชาวบ้านบางคนเป็นญาติกันก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกรุดและบ่อนอกได้สร้างขึ้นใหม่ภายหลังจากมีการคัดค้าน ความสัมพันธ์นั้นสร้างขึ้นมาจากแกนนำกลุ่มชาวบ้านกรุด ได้ไปขอความร่วมมือจากทางบ่อนอกเมื่อเดือนตุลาคม 2540 โดยได้รับรู้ว่า กลุ่มชาวบ้านบ่อนอกคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินเช่นเดียวกัน(นายจิรวุฒิ แจงสกุล วันที่ 22 มกราคม 2545) ต่อมาเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2540 มีการชุมนุมร่วมกันครั้งแรก ชาวบ่อนอกและบ้านกรุดกว่า 2,000 คน ชุมนุมที่หลังสถานีรถไฟชยางค์ บ้านกรุดเพื่อคัดค้านโรงไฟฟ้า

ฟ้าทั้ง 2 แห่ง พร้อมร่วมลงชื่อคัดค้านโครงการ และยื่นหนังสือถึงผวจ.ประจวบฯให้ยับยั้งมติอบต.ธงชัยเมื่อวันที่ 6 มิ.ย. 2540 ที่ได้เห็นชอบให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้า โดยชาวบ้านเรียกร้องให้ทำประชาพิจารณ์ก่อน(นายจิรวุฒิ แจงสกุล วันที่ 22 มกราคม 2545) และเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2540 ชาวบ้านทั้งสองชุมชน 3,000 กว่าคน ได้มีการชุมนุมคัดค้านโรงไฟฟ้าทั้ง 2 แห่ง ที่วัดบ่อนอกโดยชาวบ้านกรูดไปบ่อนอก(นายเจริญ วัค้อภร วันที่ 2 มกราคม 2545)

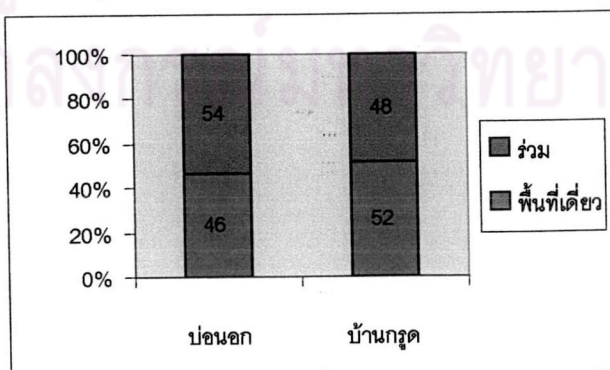
ตั้งแต่ช่วงนั้นเป็นต้นมาจนกระทั่งเดือนเมษายน 2545 กลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าทั้งสองพื้นที่ ได้ร่วมกันทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวทั้งหมด 183 ครั้ง หรือร้อยละ 34 จากจำนวนกิจกรรมทั้งหมดของสองพื้นที่(ดูแผนภูมิที่ 7.1.) ได้แก่ กิจกรรมการเจรจา 6 ครั้ง กิจกรรมการรณรงค์ 11 ครั้ง กิจกรรมการชุมนุมประท้วง 50 ครั้ง กิจกรรมการยื่น/ส่งหนังสือ 91 ครั้ง กิจกรรมการจัดสัมมนา 25 ครั้ง ในขณะที่ด้านบ้านกรูดดำเนินกิจกรรมโดยพื้นที่เดียว มี 198 กิจกรรม หรือร้อยละ 37 ด้านบ่อนอก ดำเนินกิจกรรมโดยพื้นที่เดียว มี 154 กิจกรรมหรือร้อยละ 29

แผนภูมิที่ 7.1. ลักษณะของการดำเนินกิจกรรมการเคลื่อนไหว

จากการวิเคราะห์จำนวนกิจกรรมดังกล่าว จะเห็นว่า ร้อยละ 48 ของกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ชาวบ้านกรูดมีส่วนร่วม(ทั้งหมด 381 กิจกรรม) เป็นกิจกรรมร่วมกับกับชาวบ่อนอก ในขณะที่ร้อยละ 54 ของกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ชาวบ่อนอกมีส่วนร่วม(ทั้งหมด 337 กิจกรรม) เป็นกิจกรรมร่วมกับกับชาวบ้านกรูด(ดูแผนภูมิที่ 7.2.)

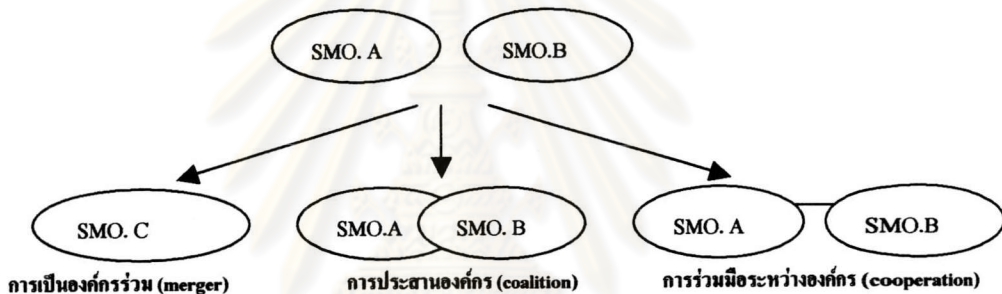
แผนภูมิที่ 7.2. ลักษณะกิจกรรมการเคลื่อนไหวแต่ละพื้นที่

กล่าวคือ เมื่อมีกิจกรรม ชาวบ้านกรูดและบ่อนอกเข้าร่วมด้วยกันประมาณ 1 ต่อ 2 ครั้ง นอกจากการร่วมทำกิจกรรมการเคลื่อนไหว ทางกลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอก มีการประชุมกันระหว่างแกนนำเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือแนวทางการเคลื่อนไหว ฯลฯ อย่างเช่นการร่วมประชุมกันที่ตำบลบ่อนอกในวันที่ 27 มกราคม 2545 เพื่อหารือสรุปข้อมูลจากการที่นายกรฐมนตรีมาดูพื้นที่โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินบ่อนอกและหินกรูด จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอก มีความสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นมาก และดังที่จะกล่าวในต่อไปนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่มนี้มีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยการประสานงาน ของกลุ่มเอ็นจีโอ

คำถามที่เกิดขึ้นมากก็คือ ความสัมพันธ์นี้เป็นความสัมพันธ์รูปแบบใด Katagiri Shinji (1995: 87-89) ได้กล่าวไว้ประเภทความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรการเคลื่อนไหว (social movement organization: SMO) ว่าแบ่งได้เป็นสามประเภท ได้แก่ การเป็นองค์กรร่วม (merger) การประสานองค์กร (coalition) และการร่วมมือระหว่างองค์กร (cooperation)

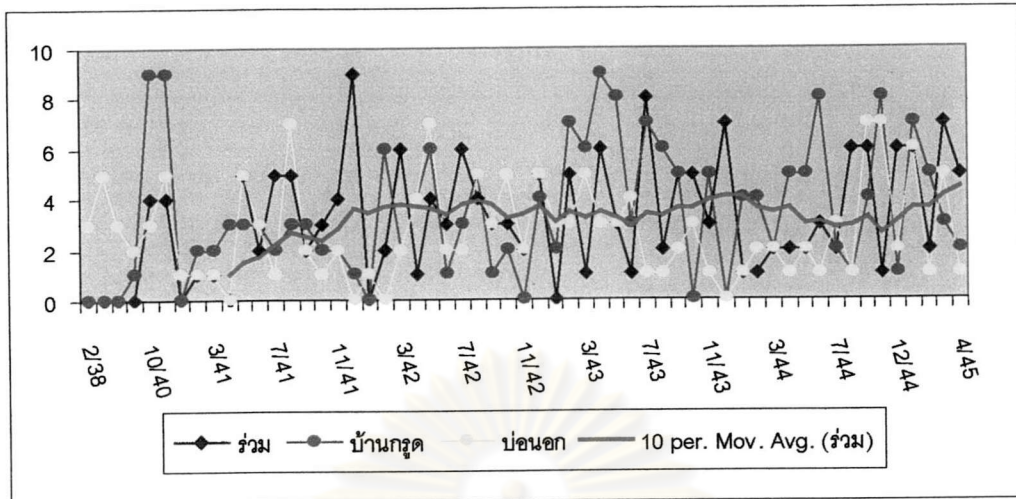
แผนภูมิที่ 7.3. ตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรการเคลื่อนไหว

การเป็นองค์กรร่วม (merger) คือ ความสัมพันธ์ที่องค์กรการเคลื่อนไหวมากกว่า 2 กลุ่มได้ร่วมกันเป็นกลุ่มเดียว โดยมีคณะกรรมการเดียวกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ องค์กรการเคลื่อนไหวมากกว่า 2 กลุ่มร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การประสานองค์กร (coalition) คือ ความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นมาจากองค์กรการเคลื่อนไหวมากกว่า 2 กลุ่ม ช่วยกันซึ่งกันและกันในการระดมทรัพยากร อย่างไรก็ตาม แต่ละกลุ่มมีเป้าหมายของตัวเอง และคงอำนาจการตัดสินใจของตัวเองเอาไว้ การร่วมมือระหว่างองค์กร (cooperation) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรการเคลื่อนไหวมากกว่า 2 กลุ่ม ที่สัญญาเป็นพันธมิตรกัน แต่ละกลุ่มมีแหล่งทรัพยากรของตัวเอง มีเป้าหมายของตัวเอง แต่เพื่อที่จะเสริมอำนาจการต่อรองมากขึ้น แต่ละกลุ่มประสานงานในการวางแผนกิจกรรมร่วมกัน

ในกรณีของกลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอก อย่างที่จะกล่าวในหัวข้อ 7.3.1. มีเครือข่ายชาวประมงกลุ่มชาวบ้านต่างๆ ซึ่งทั้งสองกลุ่มนำมาเป็นแหล่งทรัพยากรด้วยกัน และระดมทรัพยากรด้วยกัน โดยกิจกรรมการณรงค์ด้วยกัน อย่างไรก็ตาม แต่ละกลุ่มยังมีแหล่งทรัพยากรของตัวเอง มีอำนาจการตัดสินใจของตัวเองเอาไว้ นอกจากนั้นดังได้เห็นมาในแผนภูมิที่ 7.1. และ 7.2. ยังมีกิจกรรมการเคลื่อนไหวของตัวเองด้วย หากพิจารณาจำนวนกิจกรรมร่วมกันในแต่ละช่วง ก็จะทำให้เห็นว่า ในช่วงภายหลังการเข้ามาเคลื่อนไหวด้วยกันเมื่อปลายปี 2540 กิจกรรมร่วมมีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงปี 2541 แต่ช่วงการเคลื่อนไหวตั้งแต่แรกมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งสองกลุ่มยังคงดำเนินกิจกรรมของตัวเองมาโดยตลอด (ดู แผนภูมิที่ 7.4.)

แผนภูมิที่ 7.4. จำนวนกิจกรรมร่วมกันและกิจกรรมโดยพื้นที่เดียวในแต่ละช่วง

ทั้งนี้เป็นเพราะ โครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก แม้ว่ามีปัญหาที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ก็ มีประเด็นปัญหาย่อยๆ ที่มีความแตกต่าง(เช่น ปัญหาการเช่าที่ดินสาธารณะ) ทั้งสองกลุ่มจึงจำเป็นต้อง เคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องให้แก้ปัญหาเฉพาะเรื่องในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง จากแผนภูมิที่ 7.4. จะเห็นว่า จำนวนกจิ กรรมร่วมกันมีประมาณ 3-5 ครั้งต่อเดือน โดยเฉลี่ย อัตราเฉลี่ยนี้ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ช่วงปลายปี 2540 ถึงปัจจุบัน

จึงกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอก เป็นความสัมพันธ์แบบการ ประสานองค์กร (coalition) ที่ Katagiri Shinji(1995) ได้กล่าวไว้

7.3. กลุ่มต่างๆ ใน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กลุ่มต่างๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีทั้งกลุ่มในระบบพันธมิตร และกลุ่มในระบบความขัดแย้ง ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงลักษณะของกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสนามพหุ สัมพันธ์ขององค์กรในกรณีขบวนการคัดค้าน โครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก

7.3.1. เครือข่ายชาวประมงพื้นบ้าน

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีชายฝั่งทะเลที่ยาวนานถึง 300 กม. ซึ่งติดต่อกับชายฝั่งเพชรบุรีและยาวลง ไปอย่างต่อเนื่องถึงชายฝั่งชุมพร ปัจจุบันชายฝั่งนี้ได้รับพระราชทานนามว่า “ชายฝั่งสมเด็จพระนเรศวร” (คณะกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสันติแห่งประเทศไทย 2544: 18) ทะเลชายฝั่งประจวบคีรีขันธ์มีความอุดม สมบูรณ์ทางทรัพยากรประมงเป็นพิเศษ จึงมีประชากรที่ทำอาชีพประมงจำนวนมาก มีชุมชนชาวประมงตั้ง อยู่ตามแนวชายฝั่งตั้งแต่อำเภอหัวหินถึงอำเภอบางสะพานน้อย² ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวประมงขนาดเล็กย่อย³

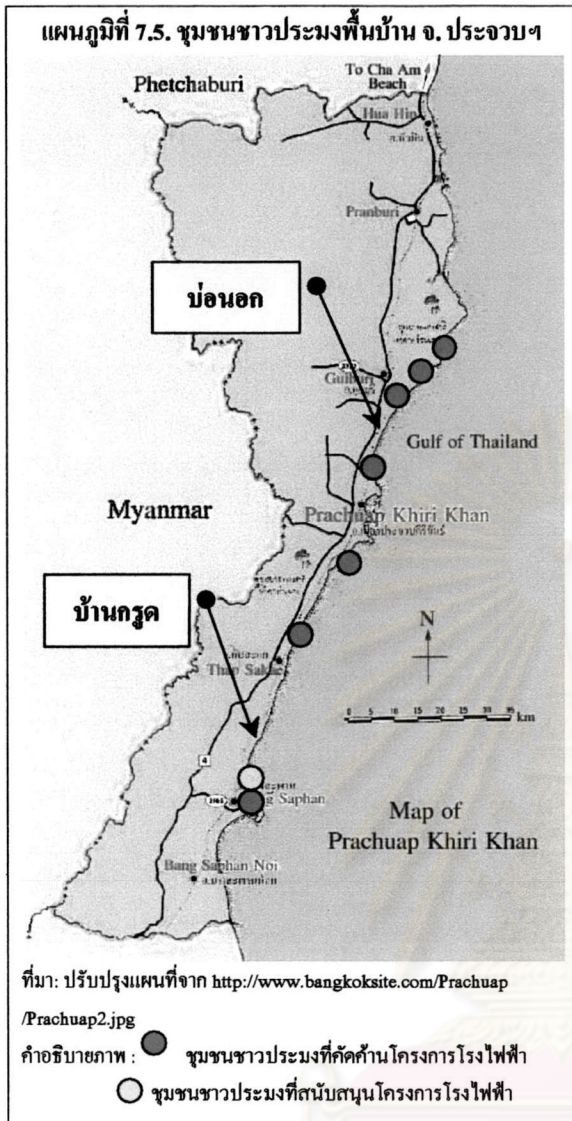
เท่าที่ผ่านมา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดำเนินนโยบายส่งเสริมชาวบ้านให้จัดตั้งกลุ่มทางอาชีพและ กลุ่มสหกรณ์ในพื้นที่เขตจังหวัด แต่สำหรับการจัดตั้งกลุ่มชาวประมง ยังไม่มีความคืบหน้ามากเท่าใดนัก ปัจจุบัน กลุ่มชาวบ้านในรูปแบบสหกรณ์ มีทั้งสิ้น 49 สหกรณ์ สมาชิก 47,889 คน เป็นสหกรณ์ภาคการ เกษตร 29 สหกรณ์ (59.18%) สมาชิก 28,116 คน (58.71%) และเป็นสหกรณ์นอกภาคการเกษตร 20 สหกรณ์

(40.82%) สมาชิก 19,773 คน (41.29%)⁴ สหกรณ์การเกษตร 27 สหกรณ์ สมาชิก 26,436 คน สหกรณ์นิคม 1 สหกรณ์ สมาชิก 1,519 คน แต่มีสหกรณ์การประมง มีเพียงแค่ 1 สหกรณ์(สมาคมประมงตำบลคลองวาฬ) สมาชิก 161 คนเท่านั้น (ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย n.d.(2539))

จะเห็นว่า ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังไม่ผูกพันกันเป็นกลุ่มแบบทางการ ในขณะเดียวกัน ยังไม่มีการจัดตั้งเครือข่ายชาวประมงพื้นบ้าน ในลักษณะของเครือข่ายประชาชนอย่างเหมือนกับสหพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้ อย่างไรก็ตาม ชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งของแต่ละพื้นที่ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมากพอสมควร ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะการประกอบอาชีพของชาวประมง กล่าวคือ ชาวประมงจะหากินไล่กันไป เช่น เดือนกุมภาพันธ์ ปลาอยู่ทางเหนือของทะเลประจวบฯ ก็อาจจะหากินได้ไปทางเหนือ ลงใต้ก็ตามไป(นายวิโรจน์ พงษ์น้อย วันที่ 8 พฤศจิกายน 2544) มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งปลา อากาศ สภาพน้ำทะเล ฯลฯ ซึ่งบางครั้งก็เป็นเครือข่ายทางญาติพี่น้อง เป็นเครือข่ายเพื่อนกัน และบางครั้งก็เป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นมาโดยการรู้จักกันในทะเลเมื่อหาปลาที่บริเวณเดียวกัน ชาวประมงมักจะติดตั้งวิทยุในเรือของตัวเอง และสื่อสารซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นชาวประมงจากหมู่บ้านเดียวกันหรือไม่ก็ตาม(นายวิโรจน์ พงษ์น้อยวันที่ 8 พฤศจิกายน 2544; นายชัยณรงค์ น้อยผล วันที่ 13 มิถุนายน 2544) นอกจากนั้น ในช่วงฤดูมรสุม เรือประมงของชุมชนบางแห่ง เช่น เรือประมงบ้านชายทะเล ตำบลห้วยยาง อำเภอทับสะแก จะย้ายไปจอดที่ท่าเรือบ้านกรูดเพื่อหลีกเลี่ยงคลื่นใหญ่ จึงทำให้ความรู้จัก ความสนิทสนมกันระหว่างชาวประมงแต่ละชุมชนชายมากขึ้น

เมื่อมีการจัดทำประชาพิจารณ์โรงไฟฟ้าหินกรูดในวันที่ 14-15 กุมภาพันธ์ 2543 นอกจากชาวบ้านกรูดและบ่อนอกราว 1,500 คน เดินทางมาร่วมพิจารณาผิด้ขึ้นตอน ทางทะเลยังมีเรือประมงหลายร้อยลำ ลอยเรือปิดอ่าวประจวบฯ ประทั่ง และไม่เข้าร่วมการประชุม มีชาวประมงเดินทางมาทางเรือเพื่อร่วมการประชุมประมาณ 1,000 ลำ โดยนำเรือมาจอดที่บริเวณชายฝั่งหน้าที่ทำการอบจ. สถานที่จัดประชาพิจารณ์(ข่าวสด วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2543) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ 7 บ้านชายทะเล ตำบลห้วยยาง(วันที่ 22 มกราคม 2545) ได้กล่าวว่่า “...รู้ปัญหาโรงไฟฟ้าบ้านกรูดโดยวิทยุสื่อสารทางเรือกับชาวประมงบ้านกรูดและบ่อนอก จึงไปร่วมประท้วงเมื่อมีการจัดทำประชาพิจารณ์...” กล่าวคือ ชาวประมงที่เดินทางมาทางเรือเพื่อร่วมการประชุมประมาณ 1,000 ลำนั้น เป็นชาวประมงที่มาจากชุมชนต่างๆที่เชื่อมต่อกันโดยเครือข่ายดังกล่าวมาข้างต้นซึ่งรู้สึกว่่า “...ไม่สามารถมองข้ามปัญหาโรงไฟฟ้าถ่านหินได้เนื่องเพราะการทำลายทรัพยากรทะเลบ้านกรูดและบ่อนอก นอกจากจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางการดำรงชีพของชาวประมงบ้านกรูดและบ่อนอก ยังส่งผลกระทบต่อชาวประมงทั้งประจวบคีรีขันธ์...”(ชาวประมง ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองฯ วันที่ 2 มีนาคม 2545)

จะกล่าวได้ว่า ชุมชนชาวประมงต่างๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นผู้คอยรับผลประโยชน์ (potential beneficiaries) จากการประสบความสำเร็จของขบวนการคัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก เท่าที่ผ่านมว่่า กลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอกพยายามที่จะทำให้ชาวประมงดังกล่าวซึ่งยังเป็น bystander public กลายมาเป็นผู้สนับสนุนขบวนการ(adherents) โดยวิทยุสื่อสาร และจัดการเวทีประชาสัมพันธ์ปัญหาผลกระทบโรงไฟฟ้า ดังเช่น การชุมนุมที่ตลาดคลองวาฬ และที่ตลาดห้วยยาง เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2541(นางจินตนา แก้วขาว วันที่ 20 ตุลาคม 2543) ปัจจุบัน ชุมชนชาวประมงจำนวน ไม่น้อยเข้าร่วมขบวนการหรือสนับสนุนขบวนการของชาวบ้านกรูดและบ่อนอก เมื่อให้ค้ือนรับและให้ข้อมูลปัญหาการคัดค้านโรงไฟฟ้าบ่อนอก แก่นายจตุรงค์ ฉายแสง รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ชายทะเลบ้าน

ปลาวาฬบ่อนอก ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2544 มีประชาชนมาร่วมประมาณ 10,000 คนซึ่งนอกจากชาวบ้านตำบลบ่อนอก ยังมีชาวบ้านจากตำบลอ่าวน้อย คลองวาฬ กุยบุรี กุยเหนือ สามกระชาย หาดขาม ไร่ใหม่ และไร่เก่า(นายอนันต์ พงษ์พัฒนสกุล วันที่ 21 ธันวาคม 2544) และเมื่อต้อนรับและให้ข้อมูลปัญหาการคัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรูดให้กับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ในวันที่ 24 มกราคม 2545 ตัวแทนชาวประมงจากหมู่ที่ 7 บ้านชายทะเล ตำบลห้วยยาง ซึ่งเป็นชุมชนที่มีชาวประมง 200 กว่าครอบครัว จากทั้งหมด 316 ครอบครัว(นายเอกน้อยแสง วันที่ 24 มกราคม 2545)⁶ และชาวประมงจากตำบลแม่รำพึง และชุมชนชาวประมงต่างๆจากอำเภอบางสะพานน้อยได้ไปเข้าร่วมแสดงพลังประชาชนในวันนั้น

แต่กระนั้นก็ดี แม้เป็นเพียงแค่ส่วนน้อย แต่ยังมีกลุ่มชาวประมงที่สนับสนุนโครงการ ได้แก่ กลุ่มประมงชายฝั่งบ้านอ่าวยาง ซึ่งมีสมาชิกประมาณ 20-30 คน กลุ่มนี้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด มีลักษณะเป็นกลุ่มจัดตั้งของบริษัทเพื่อตอบโต้การเคลื่อนไหวของกลุ่มชาวประมงปากคลอง ทางสาย และกลางอ่าว(หมู่ที่

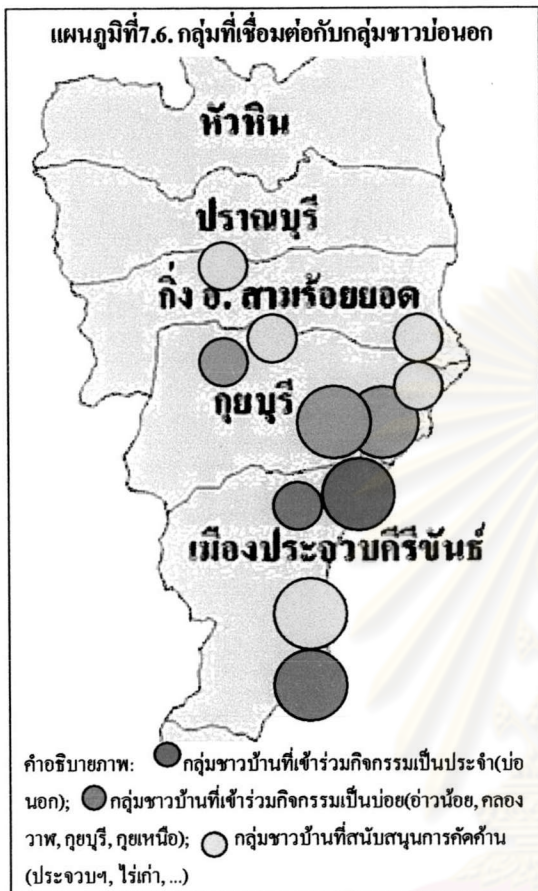
2,3, และ 9 ตำบลธงชัย) ซึ่งเป็นแกนสำคัญของกลุ่มผู้คัดค้าน กลุ่มนี้ได้ส่งหนังสือต่อบริษัทยูนิย่นฯเพื่อขอให้สนับสนุนงบประมาณขุดลอกร่องน้ำและทำเขื่อนกั้นคลื่น⁷ และได้รับอนุมัติจากบริษัทฯ 2.2 ล้านบาท(กลุ่มประมงชายฝั่งบ้านอ่าวยาง ที่พิเศษ / 2543 วันที่ 14 มิถุนายน 2543) นอกเหนือจากการสนับสนุนโครงการ ไม่มีกิจกรรมแต่อย่างใด

7.3.2. กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นกุยบุรี-สามร้อยยอด และกลุ่มรักษ์เมืองประจวบ

ตั้งแต่การกำเนิดของกลุ่มผู้คัดค้าน โรงไฟฟ้าบ่อนอก ชาวบ้านที่อยู่บริเวณใกล้เคียงตำบลบ่อนอก ทั้งชาวบ้านจากอำเภอเมือง อำเภอกุยบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด โดยเฉพาะชาวบ้านตำบลกุยบุรีและกุยเหนือ ซึ่งพื้นที่เขตของตำบลสองแห่งนี้ติดต่อกันกับตำบลบ่อนอก เป็นผู้สนับสนุนขบวนการของชาวบ่อนอก(adherents)

ผู้สนับสนุนขบวนการ(adherents) ที่อำเภอกุยบุรี ประกอบด้วยชาวประมง ชาวไร่ และพ่อค้าแม่ค้าที่ตลาดกุยบุรีซึ่งอยู่ห่างจากตำบลบ่อนอกประมาณ 9 กม.เป็นศูนย์การค้าในบริเวณนั้น ผลผลิตทางการเกษตรและการประมงท้องถิ่นบางส่วนนำมาขายที่ตลาดนี้ ชาวบ่อนอกก็มาซื้อสินค้าที่ตลาดนี้บ่อยจึงมีคนรู้จักกัน

มาก ตลาดกฤษีนี้ นอกจากเป็นศูนย์การค้าท้องถิ่น ยังเป็นศูนย์การสื่อสารท้องถิ่นด้วย กลุ่มผู้คัดค้าน โรงไฟฟ้าบ่อนอกเคยมารณรงค์การคัดค้านเป็นประจำจึงมีการกำเนิดกลุ่มผู้สนับสนุนขบวนการ และชาวบ้านบางส่วนก็เข้าร่วมกิจกรรมการเคลื่อนไหวโดยตรงโดยจัดตั้ง “กลุ่มรักท้องถิ่นกฤษี”

แกนนำกลุ่มรักท้องถิ่นกฤษี(วันที่ 1 มีนาคม 2545) ได้กล่าวว่า ชาวบ้านในเขตอำเภอกฤษีจำนวนไม่น้อยได้มาเข้าร่วมการคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอก โดยร่วมมือกับชาวบ้านนอก อำเภอกฤษีประกอบด้วย 8 ตำบล ใน 8 ตำบลนั้น ตำบลกฤษี ตำบลกฤษีเหนือ ตำบลสามกระชาย มีชาวบ้านที่คัดค้านโรงไฟฟ้าจำนวนมาก สำหรับตำบลกฤษีเหนือซึ่งเป็นบ้านของประธานกลุ่มรักท้องถิ่นกฤษี ผู้ใหญ่บ้าน 9 คน จาก 11 คนทั้งหมดแสดงจุดยืนว่า จะคัดค้านโครงการ ตำบลเขาแดง และตำบลไร่ใหม่ มีผู้ใหญ่บ้านที่คัดค้านโครงการ 1 คน ตำบลดอนยายหนู มีสมาชิกอบต.ที่คัดค้าน 6 คน และสำหรับตำบลทุ่งน้อย ประธานอบต.สนับสนุนการคัดค้านของชาวบ้านนอก

ผู้สนับสนุน ขบวนการ (adherents) ที่อำเภอเมือง ประกอบด้วยชาวประมงจากตำบลอ่าวน้อย (ชาวบ้านเรียกว่า ชาวบ้านอ่าวน้อยทางทะเล) และตำบลคลองวาฬ ชาวเมืองประจวบ ตั้งแต่ประมาณ ต้นปี 2542 เป็นต้นมา กลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าบ่อนอกไปรณรงค์การ

คัดค้านแต่ละตำบลโดยญาติพี่น้อง เพื่อน หรือผู้ใหญ่บ้านที่รู้จักกัน เป็นผู้ประสานงาน ดังเช่น เมื่อวันที่ 18-20 กรกฎาคม 2540 แกนนำชาวบ้านนอกทำใบปลิวเรื่องผลกระทบจากโรงไฟฟ้าถ่านหินแจกจ่ายให้ประชาชนทราบเพื่อให้ชาวบ้านตระหนักถึงพิษภัยของโรงไฟฟ้าถ่านหิน และไปประสานกับเพื่อน ๆ ในตัวเมืองประจวบฯ ให้ช่วยแจกจ่ายและระดมคนมาชุมนุมหน้าศาลากลางจังหวัดในวันที่ 25 กรกฎาคม 2540 ตำบลที่กลุ่มผู้คัดค้านไม่ได้ไปรณรงค์ก็มีเพียง 1 ตำบลเท่านั้น ได้แก่ ตำบลห้วยทราย(นายเจริญ วัคฉัตร วันที่ 24 พฤศจิกายน 2544)

ปัจจุบัน ตำบลเกาะหลักซึ่งเป็นบ้านเกิดประธานกลุ่มรักท้องถิ่นบ่อนอก มีผู้ใหญ่บ้านที่คัดค้านโครงการ 5 คน และกำนันตำบลเกาะหลัก(ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน อำเภอเมือง) เคยแสดงยืนยัน เสียงประชาชนส่วนใหญ่ไม่ต้องการโรงไฟฟ้า (ข่าวสด วันที่ 8 เมษายน 2542) สำหรับตำบลคลองวาฬ ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นฝ่ายคัดค้าน และในสภาเทศบาลตำบลคลองวาฬก็มีสมาชิกที่คัดค้าน 4 คน ตำบลอ่าวน้อย มีสมาชิกอบต.ที่คัดค้าน 5 คน และตัวเมืองประจวบคีรีขันธ์ มีพ่อค้าแม่ค้าที่สนับสนุนการคัดค้านของชาวบ้านจำนวนมาก ขณะนี้ ผู้สนับสนุนขบวนการในตัวเมืองประจวบฯ รวมตัวกันเป็น “กลุ่มรักเมืองประจวบฯ” ซึ่งประกอบด้วยญาติพี่น้องและเพื่อนของแกนนำกลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าบ่อนอก

แกนนำสำคัญของกลุ่มรักเมืองประจวบฯ คือ อดีตศัลยแพทย์โรงพยาบาลประจวบคีรีขันธ์ ปัจจุบันเปิดคลินิกในตัวเมืองประจวบฯ ตั้งแต่ช่วงหลังการปิดถนนเมื่อวันที่ 8-10 ธันวาคม 2541 ได้มาเข้า

ร่วมเป็นที่ปรึกษากลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก และกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูด ช่วยหาแนวร่วมเพิ่มโดยแจกเอกสารให้ข้อมูลคน ไข ออกวิทย์ประชาสัมพันธ์ปัญหาโครงการ โรงไฟฟ้าถ่านหิน (น.พ.ราษฎร์ ประดิษฐ์สถาวรย์ วันที่ 17 มกราคม 2545) แก่นนำคนนี้เป็นผู้ใหญ่ที่มีบารมี ที่ได้รับความเคารพจากชาวเมืองประจวบฯทั่วไป เคยได้รับตำแหน่งเป็นกรรมการคณะกรรมการเลือกตั้งเขตที่ 1 และขณะนี้เป็นที่ปรึกษากองทุนหมู่บ้าน จะกล่าวได้ว่า บารมีของหมอราษฎร์ เป็นตัวช่วยในการขยายแนวร่วมเพิ่ม

ผู้สนับสนุนขบวนการ(adherents) ที่ถึงอำเภอสามร้อยยอด เป็นชาวประมง ชาวเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (กุ้งกุลาค่า) ในเขตกิ่งอำเภอสามร้อยยอด มีอุทยานแห่งชาติสามร้อยยอดซึ่งบริเวณนั้นคาดว่า จะได้รับซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่พัดมาจากกระแสลมจากทางโรงไฟฟ้าบ่อนอก ผลกระทบจากซัลเฟอร์ไดออกไซด์ นอกเหนือจากทำลายทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติสามร้อยยอด ยังส่งผลกระทบต่อปลิงกุ้งที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับอุทยาน กลุ่มผู้คัดค้าน โรงไฟฟ้าบ่อนอกจึงเน้นข้อมูลด้านผลกระทบจากซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในการรณรงค์การคัดค้าน โรงไฟฟ้าในเขตกิ่งอำเภอเมืองสามร้อยยอด จากข้อมูลบันทึกของกลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก เห็นว่า มีการรณรงค์การคัดค้าน โรงไฟฟ้าในเขตกิ่งอำเภอเมืองสามร้อยยอด อย่างน้อย 3 ครั้ง มีชาวบ้านที่ติดธงเขียวซึ่งเป็นสัญลักษณ์การคัดค้านจำนวนมาก โดยการรณรงค์เท่าที่ผ่านมา กลุ่มผู้คัดค้านได้รับการสนับสนุนจากผู้นำท้องถิ่นบางคน ดังเช่น ผู้ใหญ่บ้านหนองไทร หมู่ที่ 6 ตำบลไร่ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7 ตำบลศิลาตอย ฯลฯ ปัจจุบัน กลุ่มชาวบ้านที่สนับสนุนการคัดค้านของชาวบ่อนอก ได้ตั้งชื่อเป็น “กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นสามร้อยยอด”

7.3.3. คณะกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจการคัดค้านโรงไฟฟ้าประจวบคีรีขันธ์ และคนชั้นกลาง

เมื่อเดือนมกราคม 2545 กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก-กุยบุรี-สามร้อยยอด และกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูด มอบหมายให้ “คณะกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการคัดค้าน โรงไฟฟ้าถ่านหิน” ซึ่งแต่งตั้งโดยชาวบ้านที่คัดค้าน โครงการ โรงไฟฟ้าบ่อนอกและหินกรูด คณะกรรมการนี้ประกอบด้วย แก่นนำกลุ่มรักษ์เมืองประจวบฯ และนักวิชาการท้องถิ่น⁹ ทำหน้าที่ทำความเข้าใจกับคณะทำงานเพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ โครงการบ่อนอกและหินกรูดซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งภายหลังจากกับพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีลงไปที่พื้นที่ในวันที่ 24 มกราคม 2545 (ข่าวสด วันที่ 28 มกราคม 2545)

ดังได้เห็นได้จากเป้าหมายในการแต่งตั้งดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจเรื่อง การคัดค้าน โรงไฟฟ้าถ่านหิน เป็นทีมงานเฉพาะกิจชั่วคราว(ad hoc) ซึ่งชี้แจงข้อมูลฝ่ายชาวบ้านให้กับคณะทำงานของรัฐบาลและสื่อมวลชนโดยประสานงานร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชน การก่อตั้งคณะกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการคัดค้าน โรงไฟฟ้าถ่านหิน เป็นครั้งแรกที่คน ชั้นกลางในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์รวมตัวกันเป็นทางการ

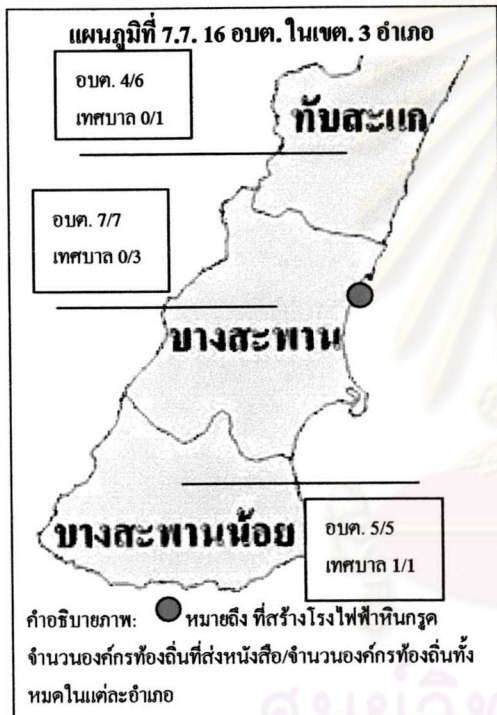
กรรมการเสริมสร้างความเข้าใจส่วนใหญ่ เป็นสมาชิกของกลุ่มรักษ์เมืองประจวบฯ หรือเป็นที่ปรึกษาของกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูด และกลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก¹⁰ กล่าวคือ คณะกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการคัดค้าน โรงไฟฟ้าถ่านหิน มีความซบเซาทั้งในระดับองค์กรและระดับปัจเจกชน มีความเชื่อมโยงกันกับกลุ่มชาวบ้านฝ่ายคัดค้านอย่างเหนียวแน่น

นอกจากคณะกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการคัดค้าน โรงไฟฟ้าถ่านหิน ยังมีผู้คนที่เข้ามาช่วยชาวบ้านมากมายพอสมควร บางส่วนก็เป็นเพื่อนของกรรมการเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการคัดค้าน โรงไฟฟ้าถ่านหิน และอีกส่วนหนึ่งก็เป็นคนรุ่น 14 ตุลา และ 6 ตุลา เป็นกลุ่มคนชั้นกลางซึ่งเคลื่อนไหวคัดค้าน

ด้วยกับกลุ่มการเคลื่อนไหวของชาวบ้าน กลุ่มการเคลื่อนไหวแบบนี้ไม่เคยปรากฏขึ้นมาในประเทศไทยมาก่อน¹¹

7.3.4. 16 องค์กรท้องถิ่น อำเภอทับสะแก บางสะพาน และบางสะพานน้อย

ดังได้กล่าวมาแล้ว กำนันผู้ใหญ่บ้าน อบต. ที่อยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงกับตำบลบ่อนอก ทั้งในเขตอำเภอเมือง อำเภอกุยบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จำนวนไม่น้อยแสดงจุดยืนคัดค้าน โครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอก ชาวบ้านบางส่วนจากพื้นที่ดังกล่าวก็เข้าร่วมการคัดค้าน โรงไฟฟ้าของชาวบ่อนอก ในนามของกลุ่มรักษ์ท้องถิ่นกุยบุรี-สามร้อยยอด หรือ กลุ่มรักษ์เมืองประจวบ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม สภาพทางการเมืองในเขตอำเภอบางสะพาน บางสะพานน้อย และทับสะแก มีลักษณะตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ยกเว้นแต่กลุ่มชาวบ้านในเขตตำบลชัยเกษมซึ่งรวมตัวกันเป็น “กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมรสวบ” องค์กรท้องถิ่นส่วนใหญ่สนับสนุน โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดทั้งหมด

ในเขตอำเภอทับสะแก บางสะพาน และบางสะพานน้อย องค์กรท้องถิ่นที่สนับสนุน โครงการมีดังนี้ ได้แก่ อบต.ทับสะแก อบต. อ่างทอง อบต.ห้วยยาง อบต.เขาด้าน (ในเขตอำเภอทับสะแก), อบต.แม่รำพึง อบต.ชัยเกษม อบต. อบต.พงศ์ประศาสน์ อบต.ทองมงคล อบต.กำเนิดนพคุณ อบต.ร้อนทอง ชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านอำเภอบางสะพาน (ในเขตอำเภอบางสะพาน), อบต.บางสะพาน อบต.ช้างแรกรอบต.ปากคพรก อบต.ทรายทอง อบต.ไชยราช และเทศบาลตำบลบางสะพาน(ในเขตอำเภอบางสะพานน้อย) (นาย โคอธิ์ อาชีตะ วันที่ 20 กรกฎาคม 2543)

อบต. 4 แห่งจากอบต. 6 แห่งทั้งหมดในเขตอำเภอทับสะแก¹² อบต. 7 แห่งทั้งหมดในเขตอำเภอบางสะพาน และ อบต. 5 แห่งทั้งหมดในเขตอำเภอบางสะพานน้อย แสดงจุดยืนที่สนับสนุน โครงการ อบต.อ่างทอง อบต.ชัยเกษม และอบต.แม่รำพึง ส่งตัวแทน ในคณะกรรมการร่วมตรวจสอบ

สอบควบคุมโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด ภาคประชาชน (ครส.)และได้รับกองทุนพัฒนาชุมชนจำนวน 4 ล้านบาทจากบริษัทยูนิย่นฯ เจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดซึ่งตัวแทนจาก 3 อบต. และอบต.ธงชัยได้ตกลงกันกับฝ่ายบริษัทฯ เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2544 โดย อบต.4 แห่งนี้ออกหนังสือสนับสนุนโครงการ(เอกสารบันทึกประชุมเรื่อง “เงินกองทุน โดยให้เปล่าของโครงการโรงไฟฟ้า 30 ล้านบาท ให้โดยผ่าน โครงการคร ส. โดยมอบให้อบต.” วันที่ 23 เมษายน 2544)

ในช่วงหลังประชุมระหว่างอบต. 4 แห่งกับบริษัทฯ เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2544 มีการออกหนังสือสนับสนุนโครงการจากอบต.15 แห่ง และเทศบาล 1 แห่ง ในเขตอำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย เป็นลำดับซึ่งสรุปได้ในตารางที่ 7.1.

จะเห็นได้ว่า หนังสือจากอบต.ต่างๆเพื่อสนับสนุนโครงการดังกล่าวถูกส่งไปถึงอบต.ธงชัย ในช่วงใกล้เคียงกันมาก บางครั้ง อบต.2 หรือ 3 แห่งส่งหนังสือในวันเดียวกัน ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า การที่

อบต.ต่างๆ ส่งหนังสือดังกล่าวมีเบื้องหลัง มีการวางแผนกันระหว่างตัวแทนอบต.กับบริษัทยูเนี่ยนฯ เพื่อที่จะสร้างภาพให้เห็นว่า โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่อย่างกว้างขวาง (นายสมาน พื้นผา วันที่ 19 มกราคม 2545) วิธีการสร้างภาพเช่นว่านี้ ทางบริษัทยูเนี่ยนฯ นำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์โครงการให้กับรัฐบาลและสื่อมวลชนหลายครั้ง โดยอ้างว่า “...ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่สนับสนุนโครงการ ...องค์กรปกครองท้องถิ่นต่างๆ สนับสนุนโครงการ ยกเว้นเทศบาลตำบลบ้านกรูดเพียงแห่งเดียว...” (นายหนี่ สิทธิประศาสน์ วันที่ 25 กรกฎาคม 2544)

ตารางที่ 7.1. การออกหนังสือสนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดจาก 16 องค์กรปกครองท้องถิ่น

วัน เดือน ปี	อบต. ที่ส่งหนังสือสนับสนุนโครงการ
วันที่ 29 พฤษภาคม 2544	อบต.แม่รำพึง
วันที่ 30 พฤษภาคม 2544	อบต.อ่างทอง
วันที่ 4 มิถุนายน 2544	อบต. พงศ์ประศาสน์ อบต.ทองมงคล
วันที่ 11 มิถุนายน 2544	อบต.ทับสะแก อบต.กำเนิดนพคุณ อบต.ร่อนทอง
วันที่ 26 มิถุนายน 2544	อบต. ห้วยยาง อบต.เขาล้าน
วันที่ 29 มิถุนายน 2544	อบต.ปากแพรก อบต.ช้างแรกร อบต.บางสะพาน เทศบาลตำบลบางสะพาน
วันที่ 2 กรกฎาคม 2544	อบต. ไชยราช อบต.ชัยเกษม
วันที่ 4 กรกฎาคม 2544	อบต. ทราชทอง

ที่มา : อบต.แม่รำพึง ที่ปช. 71901/276 วันที่ 29 พฤษภาคม 2544; อบต.อ่างทอง ที่ ปช. 72601/213 วันที่ 30 พฤษภาคม 2544; อบต. พงศ์ประศาสน์ ที่ปช. 5/2544 วันที่ 4 มิถุนายน 2544; อบต.ทองมงคล ที่ปช. 73701/398 วันที่ 4 มิถุนายน 2544; อบต.ทับสะแก ที่ปช. 73601/(143)¹³ วันที่ 11 มิถุนายน 2544; อบต.กำเนิดนพคุณ ที่ปช. 73001/208 วันที่ 11 มิถุนายน 2544; อบต.ร่อนทอง ที่ปช. 74401/287 วันที่ 11 มิถุนายน 2544; อบต. ห้วยยาง ที่ปช. 72501/300 วันที่ 26 มิถุนายน 2544; อบต.เขาล้าน ที่ปช. 73301/566 วันที่ 26 มิถุนายน 2544; อบต.ปากแพรก ที่ปช. 74101/119 วันที่ 29 มิถุนายน 2544; อบต.ช้างแรกร ที่ปช. 71301/153 วันที่ 29 มิถุนายน 2544; อบต.บางสะพาน ที่ปช. 73901/...¹⁴ วันที่ 29 มิถุนายน 2544; เทศบาลตำบลบางสะพาน ที่ปช. 52701/208; อบต. ไชยราช ที่ปช. 73401/246 วันที่ 2 กรกฎาคม 2544; อบต.ชัยเกษม ที่ปช. 71201/...¹⁵ วันที่ 2 กรกฎาคม 2544; อบต. ทราชทอง ที่ปช. 71501/อ 47 วันที่ 4 กรกฎาคม 2544

หมายเหตุ: หนังสือจากองค์กรปกครองท้องถิ่นส่งไปถึงอบต.รงชัย เพื่อขอสนับสนุนสภาอบต.รงชัยที่สนับสนุนโครงการ

เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2545 ประธานกรรมการบริหารอบต.รงชัย ยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อสนับสนุนให้รัฐบาลอนุมัติสร้างโรงไฟฟ้าหินกรูด โดยนำบัญชีรายชื่อประชาชนผู้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด 15,000 ชื่อเสนอต่อนายกรัฐมนตรี(ข่าวสด วันที่ 27 มกราคม 2545; อบต.รงชัย ที่ปช. 73801/ 133 วันที่ 25 มกราคม 2545) 15,000 รายชื่อนั้น ประธานกรรมการบริหารอบต.รงชัย อ้างว่า รวบรวมจากประชาชนในเขตพื้นที่อบต.รงชัย และองค์กรปกครองท้องถิ่น 16 แห่งข้างต้น

ต่อจากนั้น เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2545 ทางบริษัทยูเนี่ยนฯ พยายามสร้างภาพให้เห็นถึงความสามัคคีของ อบต.ที่สนับสนุนโครงการ ในเขต 3 อำเภอ โดยให้อบต.รงชัยและ 18 อบต.ในเขต 3 อำเภอร่วมจัดกิจกรรมแข่งขันฟุตบอลเพื่อสร้างสรรค์สังคมที่ดีสำหรับคนในชุมชนและเยาวชนที่เป็นลูกหลานให้ห่างไกลจากภัยยาเสพติด “แข่งขันฟุตบอล อบต.เขต 3 คัพ ด้านยาเสพติด ครั้งที่ 1 ” ณ บริเวณสนามกีฬาโรงเรียนรงชัยวิทยา ตำบลรงชัย ในพิธีเปิดงานนี้ ประธานกรรมการบริหาร อบต.รงชัยในฐานะประธานคณะกรรมการจัดงานกล่าวรายงานวัตถุประสงค์ของการจัดงานครั้งนั้นว่า เพื่อสนองนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลส่งเสริมให้ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ด้วยการออกกำลังกาย และมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาเพื่อลดปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหา ยาเสพติด แต่ฝ่ายคัดค้านเชื่อว่า วัตถุประสงค์ของการจัดงานครั้งนั้นที่แอบแฝงอยู่ก็คือ เพื่อเป็น “การยื่นยันสมานฉันท์และไมตรีที่มีให้กับโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด”

การสร้างเครือข่ายขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่สนับสนุน โครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดของบริษัทยูเนี่ยนฯ ดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้นำปกครองท้องถิ่นในตำบลต่างๆ ในเขต 3 อำเภอ กรรมการบริหารของบริษัทยูเนี่ยนฯ (วันที่ 14 มกราคม 2544) ได้กล่าวว่า “...ก่อนที่บริษัทจะไปประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ ไปหาปรึกษานักการเมืองคนหนึ่งที่มีอิทธิพลและชื่อเสียงในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อขอให้แนะนำผู้นำท้องถิ่นที่น่าเชื่อถือให้เป็นผู้ประสานงาน...” ผู้นำท้องถิ่นนั้นก็คือ อดีตกำนันตำบลอ่างทอง และอดีตประธานกรรมการบริหารอบต.อ่างทอง และอดีตกำนันตำบลธงชัย ตั้งแต่บริษัทยูเนี่ยนฯ กับอบต.อ่างทองจัดทำสัมมนา เรื่องโครงการพัฒนาพลังงานไฟฟ้าเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่ตำบลอ่างทอง อำเภอทับสะแก โดยกำนันต.ธงชัยมีส่วนร่วมในวันที่ 17 กรกฎาคม 2540 เป็นต้นมา บริษัทยูเนี่ยนฯ ได้สร้างความสัมพันธ์กับผู้นำท้องถิ่นในบริเวณใกล้เคียงกับโครงโรงไฟฟ้าเรื่อยมา เมื่อมีการก่อตั้งคณะกรรมการร่วมควบคุมตรวจสอบโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูด ภาคประชาชน (ครส.ภาคประชาชน) บริษัทยูเนี่ยนฯ ให้ตัวแทนอบต. 4 แห่ง คือ อบต.ธงชัย อบต.อ่างทอง อบต.ชัยเกษม อบต.แม่รำพึง และชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านอำเภอ บางสะพานซึ่งนายสมหมาย ปานทอง กำนันตำบลธงชัย เป็นประธาน เข้าไปเป็นกรรมการครส.¹⁶

7.3.5. หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์¹⁷ มีองค์การเอกชนของผู้ประกอบธุรกิจด้านอุตสาหกรรมและการค้าที่เป็นหลัก 2 องค์การ ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญ¹⁸ ของคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและภาคเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (กรอ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ที่ถูกตั้งขึ้นมาตามที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีคำสั่งจังหวัดฯ ที่ 1478/2539 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2539 แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและภาคเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (กรอ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) (คำสั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 1478/2539 วันที่ 22 กรกฎาคม 2539) ปัจจุบัน โดยคำสั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 249/2541 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2541 ซึ่งได้ออกเพื่อให้เป็นไปตามมติที่ประชุมกรอ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครั้งที่ 3/2540 ซึ่งประชุมเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2540 ที่เสนอให้มีการปรับปรุงคำสั่งจังหวัดฯ ที่ 1478/2539 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2539 ดังกล่าวข้างต้น (คำสั่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ 249/2541 วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2541) ด้านสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ส่งตัวแทนในกรอ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 คน ได้แก่ ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนคนหนึ่งจากสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นกรรมการ เลขานุการสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ด้านหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็ส่งตัวแทนในกรอ.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3 คน ได้แก่ ประธานหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนคนหนึ่งจากหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นกรรมการ และเลขานุการหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้ง 2 องค์การนี้เป็นแกนหลักในการผลักดันให้เกิดโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก โดยสนับสนุนแผนการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตก (Western Seaboard : WSB) ของรัฐซึ่งวางแผนโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศท) มาโดยตลอด¹⁹

สภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดตั้งขึ้นมาเมื่อปี 2539 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดได้รวมตัว โดยผ่านทางอุตสาหกรรมจังหวัด และการสนับสนุนเห็นชอบจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดฯ

และจากกระทรวง อุตสาหกรรมให้เป็นตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรม ในส่วนภูมิภาคเป็นแกนกลางในการประสานงานร่วมกับภาคเอกชน เพื่อขออนุมัติจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มาয়สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กส.) ครั้งที่ 6/2538/82 เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2538 ได้มีมติที่ประชุมอนุมัติในหลักการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการกลุ่มสมาชิกชั่วคราว เพื่อการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 15 คน ต่อมา คณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กส.) ครั้งที่ 5/2539/92 เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2539 ได้มีมติอนุมัติให้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขึ้นในวันที่ 30 พฤษภาคม 2539

สมาชิกสภา ประกอบกิจการด้านอุตสาหกรรม มีหลายประเภท มีทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ส่วนมากจะเป็น โรงงานที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ เพราะจังหวัดมีพืชเศรษฐกิจเป็นส่วนมากเพื่อนำไปป้อนเข้าโรงงาน เช่น สับปะรด นำไปแปรรูปเป็นสับปะรดกระป๋อง สับปะรดแว่นแช่แข็ง จำหน่ายต่างประเทศ ส่วน โรงงานขนาดกลางนั้น ได้แก่ โรงงานปลาป่น ห้องเย็นเก็บสัตว์ทะเล โรงเลื่อย โรงงานอบถั่วลิสง โรงงานโม้หิน โรงงานทำเส้น โยมะพร้าว และโรงงานทำน้ำมันมะพร้าว แม้จะมีอุตสาหกรรมหลายชนิด แต่อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องทำรายได้ให้กับจังหวัดได้มากที่สุด ถึงแม้จังหวัดจะมีแนวโน้มปลูกพืชอื่นทดแทนสับปะรดในบางส่วนก็ตาม แต่ปรากฏว่าโรงงานสับปะรดมิได้ลดลงเลย กลับเพิ่มจาก 7 เป็น 11 โรงงานซึ่งแสดงถึงความต้องการของอุตสาหกรรมด้านนี้ นอกจากนี้ ในเขตอำเภอบางสะพาน บริษัท สหวิริยา ได้รับการส่งเสริมการลงทุนให้มาตั้งโรงงานรีดเหล็กร้อน-เย็น ที่บางสะพาน รวมทั้งได้สร้างท่าเรือน้ำลึก 2 ท่าเพื่อรองรับกับอุตสาหกรรมดังกล่าว

เหตุผลที่สภาอุตสาหกรรมสนับสนุน โครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก โดยเฉพาะ โรงไฟฟ้าหินกรูด โดยส่งตัวแทนในคณะกรรมการร่วมควบคุมตรวจสอบโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูด(ครส.) อาจเนื่องมาจากเห็นว่า จำเป็นต้องแหล่งผลิต ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมหนัก ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์กำลังเรียกร้องให้ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการผลิตเหล็กรีดร้อนรีดเย็น และเหล็กแผ่นเคลือบ เนื่องจากโรงงานผลิตเหล็กรีดร้อนรีดเย็น ได้เปิดดำเนินการแล้วในปี 2536 ซึ่งนับเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ โดยกำลังการผลิตเหล็กรีดร้อนประมาณ 2.5 ล้านตัน/ปี เหล็กรีดเย็น 11.5 ล้านตัน/ปี โครงการเหล็กแผ่นเคลือบสังกะสี 0.24 ล้านตัน/ปี เพราะฉะนั้น เมื่อมีการผลิตเหล็กรีดร้อน รีดเย็นจึงควรมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องโดยอาจจัดเป็นนิคมอุตสาหกรรมหนัก สนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมเหล็กอย่างครบวงจรและรับวัตถุดิบจากบริษัท สหวิริยา มาผลิต(<http://www.fti.or.th/nfti/province/thai/index.htm>)

อย่างไรก็ตาม ดังได้กล่าวมาแล้ว อุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ส่วนใหญ่ เป็นเป็น โรงงานที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่²⁰ สมาชิกสภาอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการรักษาความมั่นคงทางอาชีพของเกษตรกรสวนผลไม้ สมาชิกบางส่วนก็มีความกังวลต่อการสร้างโรงไฟฟ้าและการขยายอุตสาหกรรมหนักที่จะตามมาซึ่งอาจจะขัดผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตร(agro-industry) เป็นเหตุที่สภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สนับสนุนโครงการ โรงไฟฟ้าแต่มีลักษณะอย่าง “ไม่เต็มใจ” เมื่อเปรียบเทียบกับหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์²¹

ด้านหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถือว่า เป็นองค์กรที่สนับสนุน โครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอกอย่างเต็มที่²² ซึ่งทั้งประธาน รองประธาน และเลขาธิการหอการค้า เป็นแกนหลักฝ่ายสนับสนุน

โครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูด ปัจจุบัน หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และหอการค้าเขต 5 ส่งตัวแทนในคณะกรรมการร่วมควบคุมตรวจสอบโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูด ภาคประชาชน(ครส. ภาคประชาชน) โดยฐานะเป็นกรรมการ

นอกจากนั้น หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่งหนังสือถึงรัฐบาลหลายครั้งโดยประธานกรรมการหอการค้า ลงนามด้วย เพื่อเร่งรัดให้ตัดสินใจดำเนินโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก อาทิ เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2542 ส่งหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีเพื่อสนับสนุนโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูด(หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 22 มกราคม 2542) ต่อมา เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2543 ยื่นจดหมายเปิดผนึกถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อขอทราบละเอียดคน โยบายเกี่ยวกับโครงการ ไอพีที และ โจมตีฝ่ายคัดค้าน(หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2543)

เหตุผลที่หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สนับสนุน โครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก มีสองประการ เหตุผลแรกคือ สมาชิกหอการค้าบางส่วนหวังผลประโยชน์จากการสร้างและดำเนินงาน โรงไฟฟ้าโดยจำหน่ายสินค้าให้กับโครงการ หากคิดผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นมาจากโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดโดยเฉพาะ ในระยะก่อสร้าง ผู้จำหน่ายสินค้า ได้รับค่าวัสดุอุปกรณ์จำนวน 227,000,000 บาท และในระยะโครงการคาดว่าจะได้รับค่าวัสดุอุปกรณ์จำนวน 34,000,000 บาท/ปี (เอกสารเรื่อง “ผลประโยชน์ในรูปของรายได้ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูด” วันที่ 10 กรกฎาคม 2541) ซึ่งค่าวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวจำนวนไม่น้อยน่าจะเข้าไปในกระเป๋าสตางค์ของสมาชิกหอการค้าซึ่งประกอบธุรกิจการรับเหมาก่อสร้าง การจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ในการก่อสร้าง ฯลฯ แม้แต่ก่อนการก่อสร้างโรงไฟฟ้า สมาชิกหอการค้าบางคนได้รับผลประโยชน์จากโครงการในรูปแบบค่าวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการดำเนินโครงการพัฒนาชุมชนซึ่งบริษัทยูเนี่ยนฯ ให้งบประมาณแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผลที่สองคือ หอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หวังการขยายการเติบโตของการพาณิชย์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้ควบคู่ไปกับโครงการพัฒนาขนาดใหญ่อย่างโครงการ โรงไฟฟ้าและการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่ตามมา

กล่าวโดยสรุปแล้ว ทั้งสภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นองค์กรระดับจังหวัดที่สนับสนุนโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก แต่กระนั้นก็ดีเนื่องจากโดยพื้นฐานแล้ว การสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินและการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมหนักที่จะตามมาอาจขัดผลประโยชน์กับสมาชิกสภาอุตสาหกรรมบางส่วนซึ่งประกอบการแปรรูปผลผลิตด้านการเกษตร เมื่อเปรียบเทียบทั้งสององค์กรนี้ จะเห็นว่า สภาอุตสาหกรรมสนับสนุนโครงการแต่ไม่เต็มใจเท่าใดนัก ในขณะที่หอการค้าสนับสนุนโครงการ โดยได้รับผลประโยชน์จากโครงการในรูปแบบต่างๆ

7.3.6. กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสว

กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสวเป็นการรวมตัวของชาวบ้านจากบ้านมรสว หมู่ที่ 4 และบ้านหนองจันทร์ หมู่ที่ 2 ตำบลชัยเกษม อำเภอบางสะพาน เป็นกำลังหลัก นอกจากชาวบ้านมรสว ยังมีชาวบ้านจาก หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 9 และหมู่ที่ 10 ตำบลชัยเกษม (บ้านหินตั้ง, บ้านหนองโปรง, บ้านสามขุม) และตำบลทับสะแก อำเภอทับสะแก

โดยในปี 2541 กลุ่มผู้คัดค้านบ้านกรูดได้ขยายการรณรงค์ไปยังชุมชนบ้านมรสว ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกระบุในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดว่า เป็นจุดที่จะได้รับผล

กระทบจากก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ปล่อยจากโรงไฟฟ้ามากที่สุด เป็นเหตุที่ชาวบ้านในชุมชนมรสววจึงได้ก่อตั้งกลุ่มอนุรักษ์บ้านมรสววจึ้นเพื่อร่วมรณรงค์คัดค้านโรงไฟฟ้า จึงเป็นกำลังสำคัญที่ดำเนินการรณรงค์คัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรูดอยู่ในปัจจุบัน

ผู้นำกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสวว คือ อดีตผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 ตำบลชัยเกษม ปัจจุบันเป็นกรรมการวัดมรสวว กรรมการหมู่บ้านหมู่ที่ 2 ตำบลชัยเกษม และ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2 ตำบลชัยเกษม เป็นลูกชายของกรรมการหมู่บ้านหมู่ที่ 2 ชาวบ้านที่เป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสววส่วนใหญ่เป็นชาวไร่ ชาวสวน และบางคนก็มีโรงงานแปรรูปสับปะรด

ก่อนการเกิดขึ้นของกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสวว ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรูดและกลุ่มชาวบ้านมรสวว-หนองจันทร์ แต่เนื่องจากแกนนำกลุ่มชาวบ้านกรูดได้รู้จักกับชาวบ้านมรสวว โดยไปล่าสัตว์เป็นประจำ ในบริเวณบ้านมรสววซึ่งแถวนั้นสัตว์ป่า และนก มีจำนวนมาก(นายสัญญา รุ่งโรจน์วิริยจิต วันที่ 11 มกราคม 2545; นางทองปลิว จันทร์พิทักษ์ วันที่ 19 มกราคม 2545) กลุ่มชาวบ้านกรูดจึงได้ไปรณรงค์การคัดค้าน โรงไฟฟ้ายังชุมชนบ้านมรสวว โดยประสานงานกับชาวบ้านที่รู้จักกับแกนนำชาวบ้านกรูด

ภายหลังจากแกนนำชาวบ้านกรูด ไปฉายวิดีโอเรื่องผลกระทบจากโรงไฟฟ้าถ่านหินต่อพีซีไรท์ ที่ประชุมชาวบ้านมรสวว แกนนำชาวบ้านมรสวว“...ติดต่อชาวบ้านโดยการบอกต่อปากต่อปาก เริ่มจากญาติพี่น้องและคนรู้จัก ซึ่งแจ้งเหตุผล เรื่องผลกระทบให้ชาวบ้านฟัง...”(นายชวนไทยเทศ วันที่ 14 มกราคม 2545) กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสววจึงขยายตัวมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จนในปี 2543 ได้สร้างแนวร่วมการคัดค้านซึ่งประกอบด้วยชุมชนต่างๆที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ตั้งแต่ปลายปี 2543 เป็นต้นมา กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านมรสวว ได้เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มผู้คัดค้านที่บ้านกรูด คือ กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูดเป็นประจำ ความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่มนี้อาจจะมีความเหนียวแน่นมากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรูดกับกลุ่มชาวบ้าน

บ่อนอก จะกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่มนี้ มีลักษณะเป็นการเป็นองค์กรร่วม (merger)

7.4.หน่วยงานราชการระดับส่วนภูมิภาค

ข้าราชการในระดับส่วนภูมิภาค เป็นกำลังสำคัญในการเคลื่อนไหวของฝ่ายสนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นายอำเภอเมืองฯ และนายอำเภอบางสะพาน แสดงบทบาทสำคัญในกระบวนการความขัดแย้งเรื่องโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอกโดยฐานะเป็นผู้สนับสนุนหรือเป็นกรรมการของกลุ่มจัดตั้งโดยบริษัทเจ้าของโครงการ

ข้าราชการระดับผู้ใหญ่ของจังหวัดได้ช่วยพรการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาชุมชนเพื่อความเป็นธรรมซึ่งเป็นกลุ่มจัดตั้งโดยบริษัทกอล์ฟฯ เจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอก(กลุ่มพัฒนาชุมชนเพื่อความเป็นธรรม 2543: 7,8 ; กลุ่มพัฒนาชุมชนเพื่อความเป็นธรรม 2544: 2,3) โดยกล่าวใน “คำอวยพรจากผู้ว่าราชการจังหวัด สงนามในวันที่ 28 ธันวาคม 2542” (กลุ่มพัฒนาชุมชนเพื่อความเป็นธรรม 2543: 7) ว่า “...กระผมขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย พระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้โปรดคลลบันดาลให้กลุ่มพัฒนาชุมชนเพื่อความเป็นธรรม ...จงประสบแต่จตุรพิธพรชัยโดยมีกำลังกายที่เข้มแข็ง พลังจิตใจที่แข็งแกร่ง เพื่อช่วยกันพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชนและประเทศชาติบนพื้นฐานของความถูกต้องให้สมฤทธิ์ผลต่อไป...”

ข้าราชการเหล่านี้เข้าร่วมกิจกรรมของฝ่ายสนับสนุนและของบริษัทเจ้าของโครงการ เป็นประจำ ดังเช่น เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2544 ได้ไปเข้าร่วมพิธีมอบงบประมาณสนับสนุนการติดตั้งไฟแสงสว่างในท้องที่ อบต.ธงชัย โดยฐานะเป็นประธานในพิธีนี้ซึ่งบริษัทยูเนี่ยนฯ เป็นผู้ให้การสนับสนุนโครงการติดตั้งไฟแสงสว่างนั้นและเป็นผู้จัดทำพิธีนี้พร้อมด้วยอบต.ธงชัย(อบต.ธงชัย ที่ปช. 73801/พิเศษ วันที่ 12 มกราคม 2544)

ด้านอดีตนายอำเภอบางสะพาน(ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2538-2544) ยินยอมที่จะได้รับเลือกเป็นประธานคณะกรรมการร่วมควบคุมตรวจสอบโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด ภาครัฐ(ชั่วคราว) และได้จัดสัมมนาเรื่อง “โรงไฟฟ้าหินกรูด: ก่อปัญหาหรือสร้างประโยชน์แก่ชุมชน” ให้แก่กลุ่มอาจารย์ในพื้นที่ตำบลธงชัยและตำบลใกล้เคียง เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 โดยร่วมมือกับบริษัทยูเนี่ยนฯ (คณะกรรมการร่วมควบคุมตรวจสอบโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2543) หลังจากนั้นนายอำเภอนี้โยกย้ายที่ทำงานแล้ว นายอำเภอบางสะพานคนใหม่ ก็ยังแสดงเป็นผู้นำใหญ่ที่สนับสนุนโครงการ โดยเข้าร่วม “แข่งขันฟุตบอล อบต.เขต 3 คัพ ด้านยาเสพติด ครั้งที่ 1” โดยฐานะเป็นประธานเปิดงาน เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2545 ปลัดอำเภอบางสะพาน เคยแสดงบทบาทสำคัญในการระดมมือบจัดตั้งฝ่ายสนับสนุน โดยฐานะเป็นประธานอพปร. เมื่อกลุ่มผู้คัดค้านบ้านกรูดและบ่อนอกไปปิดถนนชัยเกษมในวันที่ 8-10 ธันวาคม 2541 (ชาวบ้านฝ่ายคัดค้าน วันที่ 19 มกราคม 2545)

นอกจากผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมของบริษัทเจ้าของโครงการดังกล่าว จังหวัดและอำเภอจัดการสัมมนาต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก อาทิ เมื่อวันที่ 22-26 ธันวาคม 2540 บริษัทยูเนี่ยนฯ ได้รับเชิญจากอำเภอทับสะแกเพื่อบรรยายเรื่อง ผลงานไฟฟ้ากับการพัฒนาแบบยั่งยืน ในโครงการฝึกอบรมประชาชนเพื่อรับมือกับปัญหาเศรษฐกิจ ต่อมาเมื่อกฟผ. เมื่อวันที่ 3-6 กุมภาพันธ์ 2541 บริษัทกอล์ฟฯ จัดสัมมนาเรื่องโรงไฟฟ้าในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มหัวหน้าส่วนราชการ กลุ่มกำนันผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มผู้นำศาสนา และกลุ่มครูในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เข้าร่วมตามคำสั่งทางราชการ และเมื่อวันที่ 12-16 สิงหาคม 2541 หัวหน้าเจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดได้รับเชิญจากทางอำเภอบางสะพานไปร่วมเป็นวิทยากรพิเศษในการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน อำเภอบางสะพาน(บริษัทยูเนี่ยนฯ n.d.(2542))

อย่างไรก็ตาม ที่จริงแล้ว โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่อำเภอเมืองและอำเภอบางสะพานบางคน พบว่า กลุ่มข้าราชการจำนวนไม่น้อยไม่เห็นด้วยกับโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก บางคนก็เป็นคนท้องถิ่นที่มีญาติพี่น้องทำอาชีพการเกษตรหรือการประมง จึงมีความกังวลต่อผลกระทบจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน อย่างเช่นเดียวกับกลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอก แต่กระนั้นก็ดี ก็ไม่สามารถออกมาคัดค้านได้เนื่องจาก

เป็น “ข้าราชการ” (เจ้าหน้าที่อำเภอเมืองไม่ประสงค์ออกชื่อ วันที่ 2 มีนาคม 2545; เจ้าหน้าที่อำเภอบางสะพานไม่ประสงค์ออกชื่อ วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2545)

7.5. นักการเมืองในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นักการเมือง เป็นผู้มีทรัพยากรทางการเมืองมาก องค์กรการเคลื่อนไหวทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับนักการเมืองสามารถนำเอาทรัพยากรที่อยู่ในมือของนักการเมือง มาใช้ในการบรรลุเป้าหมายของตัวเองได้ หากผลประโยชน์ของนักการเมืองกับผลประโยชน์ขององค์กรการเคลื่อนไหวทางสังคม นักการเมืองจะเข้ามาเป็นองค์ประกอบในระบบพันธมิตร(alliance system)ขององค์กรการเคลื่อนไหวทางสังคม ในทางตรงกันข้าม หากผลประโยชน์ของนักการเมืองขัดแย้งกับผลประโยชน์ขององค์กรการเคลื่อนไหวทางสังคม นักการเมืองจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในระบบความขัดแย้ง(conflict system) ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับองค์กรการเคลื่อนไหวทางสังคม มีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ทางการเมือง กล่าวคือ ถูกกำหนดโดยการเปลี่ยนแปลงของลักษณะโครงสร้างทางอำนาจ(power configuration)ในวงการนักการเมือง และกล่าวโดยหลักการแล้ว ในระบบประชาธิปไตยแบบตัวแทน การเปลี่ยนแปลงของลักษณะโครงสร้างทางอำนาจ(power configuration)นั้น เกิดขึ้นเมื่อมีการเลือกตั้ง

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้คัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก กับนักการเมืองในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ ส.ส. ที่มาจากการเลือกตั้งในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเน้นวิเคราะห์พฤติกรรมของนักการเมือง และการเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างทางอำนาจ(power configuration) ในระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตั้งแต่ประมาณต้นทศวรรษที่ 2520 มีการเกิดขึ้นของกลุ่มอันทาลท้องถิ่นที่เรียกกันว่า “เจ้าพ่อ” ที่เข้ามามีบทบาททางการเมือง ซึ่งควบคู่ไปกับการเพิ่มขึ้นของระดับของการคอร์รัปชัน Pasuk Phongpaichit and Sungsidh Piriyarangsana (1994)ให้ความสนใจด้านเลวร้ายที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นไทย เช่น การคอร์รัปชัน มาตรฐานและการใช้ความรุนแรง ซึ่งผู้เขียนทั้งสองเห็นว่าเป็นผลมาจากการส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้ง ด้าน Ruth McVey (2000) สำรวจว่า การครอบงำทางการเมืองและเศรษฐกิจแบบใหม่ มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างกรุงเทพฯ กับท้องถิ่นในวิถีทางอย่างไรบ้าง เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกัน การวิเคราะห์ของ Pasuk Phongpaichit and Sungsidh Piriyarangsana และ Ruth McVey ได้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ท้องถิ่น โดยเฉพาะ ผู้มีอิทธิพลท้องถิ่น ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการเมืองไทยโดยรวมมากขึ้น

สำหรับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตั้งแต่การเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 10 เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2518 เป็นต้นมาจนกระทั่งการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 21 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเขตเลือกตั้งในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถูกครอบงำโดยนักการเมืองหน้าเดิมมาโดยตลอด ได้แก่ นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง²³(ส.ส. 11 สมัย) นายสำเภา ประจวบเหมาะ²⁴(ส.ส.9 สมัย) และนายวิเศษ ใจใหญ่²⁵(ส.ส. 7 สมัย) (งานทะเบียนประวัติและสถิติ กองกลาง สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา 2530, 2531; ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา 2538; กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย 2535a,2535b; รัฐสภาสาร ฉบับพิเศษ ภาพและประวัติสมาชิกรัฐสภา เดือนกันยายน 2524; ทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2539)

ส.ส.ทั้งสามนี้ ได้สร้างความสัมพันธ์ในเชิงอุปถัมภ์กับนักการเมืองระดับท้องถิ่น (ดังเช่น นายวสันต์ ใจใหญ่ ส.จ. อำเภอเมือง, นายจิรสันต์ ใจใหญ่ ส.จ. อำเภอเมือง²⁶, นายมานิช หินแก้ว ส.จ. อำเภอเมือง²⁷, นายชรินทร์ กาญจนรัตน์ ส.จ. อำเภอบางสะพาน²⁸, น.ส.เอี่ยมพร ทั้งทอง ส.จ. อำเภอทับสะแก²⁹) กำนันผู้ใหญ่บ้าน และกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ในจังหวัด เช่น นายอุดมศักดิ์ มีความสัมพันธ์ในเชิงอุปถัมภ์อย่างเหนียวแน่นกับกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแก และอำเภอบางสะพานน้อย ซึ่งเป็นบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่สร้างโรงไฟฟ้าหินกรูด ทั้งนี้เห็นได้จากกิจกรรมของอบต.ธงชัย ดังนี้

วันปีใหม่ในทุกๆปี อบต.ธงชัย พร้อมด้วยอบต. กำนันผู้ใหญ่บ้านในเขต อำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแก และอำเภอบางสะพานน้อย ได้เข้าร่วมอวยพรปีใหม่ให้นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง เป็นประจำทุกปี ณ บ้านพักของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ที่อำเภอทับสะแกซึ่งประธานกรรมการบริหารอบต.ธงชัย เจริญสมาชิกอบต.ทุกคน ไปพร้อมกันโดยออกหนังสืออบต.ที่เป็นทางการ(อบต.ธงชัย ที่ปช. 73801/พิเศษ วันที่ 28 ธันวาคม 2543)

วันที่ 4 กรกฎาคม คือ วันเกิดของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทองในทุกๆปี อบต.ธงชัย พร้อมด้วยอบต.กำนันผู้ใหญ่บ้านในเขต อำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแก และอำเภอบางสะพานน้อย ได้เข้าร่วมอวยพรวันเกิดของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง เป็นประจำทุกปี ณ บ้านพักของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ที่อำเภอทับสะแกซึ่งประธานกรรมการบริหารอบต.ธงชัย เจริญสมาชิกอบต.ทุกคน ไปพร้อมกันโดยออกหนังสืออบต.ที่เป็นทางการ(อบต.ธงชัย ที่ปช. 73801/พิเศษ วันที่ 1 กรกฎาคม 2543)

ในช่วงแรกๆของการเข้ามาของโครงการ ทางบริษัทยูเนี่ยนฯ เจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดพยายามที่จะได้รับการสนับสนุนจากนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง(นายโคอิชิ อาซึตะ วันที่ 20 กรกฎาคม 2543) เนื่องจากเห็นว่า หากสามารถได้รับการสนับสนุนจากนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ทางบริษัทไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการประสานงานกับผู้นำท้องถิ่นซึ่งอยู่ภายใต้อุปถัมภ์ของนายอุดมศักดิ์ และจะเห็นว่า เท่าที่ผ่านมา บริษัทยูเนี่ยนฯ ประสบความสำเร็จในการจัดตั้งมวลชนที่สนับสนุนโครงการในเขตอำเภอบางสะพาน ทับสะแก และบางสะพานน้อย โดยอาศัยอิทธิพลและบารมีของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง

เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2543 นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง กล่าวในการสัมมนาเรื่อง “แนวทางให้สิทธิประโยชน์ต่อชุมชนที่ตั้งโครงการอุตสาหกรรม” จัดโดยบริษัทยูเนี่ยนฯ ว่า “...การพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชนและการรักษาสิ่งแวดล้อม...” และภายหลังการสัมมนา กล่าวอีกว่า “...หากที่การสร้างโรงไฟฟ้าในจ.ประจวบคีรีขันธ์ จะทำให้บ้านเมืองเจริญขึ้น เพราะมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องเข้ามาลงทุนในพื้นที่มากขึ้น...”(มติชน วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2543) โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด และอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เข้ามาลงทุนในพื้นที่ จะสร้างงานจำนวนมากให้แก่เจ้าของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง ผู้ขายอุปกรณ์และวัสดุในพื้นที่ ซึ่งบางส่วนเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านที่เป็นผู้รับอุปถัมภ์ของนายอุดมศักดิ์ เป็นเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง สนับสนุนโครงการมาโดยตลอด

ด้านนายสำเภา ประจวบเหมาะ ได้ออกมาเบื้องหน้าในการผลักดันให้สร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก นายสำเภา ประจวบเหมาะ เป็นลูกผู้น้องและเป็นญาติ³⁰ ของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ได้ลงสมัครรับส.ส. และได้เข้าสภาครั้งแรก เมื่อมีการเพิ่มเก้าอี้ส.ส. เป็น 2 ที่นั่ง ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 14 ตั้งแต่นั้น นายสำเภา ได้สร้างอิทธิพลในเขตอำเภอเมือง อำเภอกุยบุรี อย่างต่อเนื่อง

เมื่อมีการเข้ามาของโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอก นายสำเภา ประจวบเหมาะ ได้ส่งลูกชายตัวเอง และหัวหน้าคณะคนไปขายที่ดินบริเวณบ้านชูปริกประมาณ 300 ไร่ ให้แก่บริษัทกอล์ฟฯ และได้ผลประโยชน์จากโครงการ แกนนนำฝ่ายค้านที่บ่อนอก(วันที่ 24 มกราคม 2545)ได้กล่าวว่า “...กลุ่มนายที่ระพล ประจวบ

เหมาะ(ลูกชายของนายสำเภา: ผู้วิจัย) เข้าพื้นที่บ่อนอกหลายครั้ง มีการนำอาวุธปืน เอ็ม 16 ติดตัวมาด้วยเสมอ ทำให้ชาวบ้านแกรงกลัวมาก...” และด้านบริษัทกอล์ฟฯ และกลุ่มผู้สนับสนุนโครงการ ขอความช่วยเหลือจาก นายสำเภา ประจวบเหมาะ ให้กดดันแกนนำการคัดค้านให้ถอนตัวออกจากการเคลื่อนไหว (ดู บทที่ 10)

จะกล่าวได้ว่า “เจ้าเมืองประจวบคีรีขันธ์” ทั้งสอง คือ นายอุดมศักดิ์ ทั้งทองและนายสำเภา ประจวบเหมาะ ถือว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบความขัดแย้ง(conflict system) ในกรณีขบวนการคัดค้านโครงการสร้างโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 22 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2544 ทำให้อำนาจของ “เจ้าเมืองประจวบคีรีขันธ์” ลดน้อยลงในระดับหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของลักษณะโครงสร้างทางอำนาจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หากดูผลการเลือกตั้งทั่วประเทศครั้งที่ 22 จะเห็นว่า พรรคไทยรักไทย ทั้ง ๆ ที่เป็นพรรคการเมืองใหม่แต่ได้อาศัย “กระแสเบื้องของเก่า” ুদ্ধให้สามารถก้าวขึ้นเป็นพรรคที่ได้คะแนนเสียงถล่มทลาย เป็นพรรคอันดับ 1 ที่ได้เสียงเกินครึ่งสภา พร้อม ๆ กับความสำเร็จของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรค และสมาชิกพรรคไทยรักไทย พรรคการเมืองอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นพรรคใหญ่ พรรคประชาธิปไตย พรรคกลางอย่าง พรรคชาติพัฒนา พรรคชาติไทย หรือแม้แต่ พรรคความหวังใหม่ที่ว่ากันเป็นพันธมิตรไทยรักไทย ต่างก็ไม่สามารถเพิ่มยอดตัวเลข ไม่สมหวังไปตาม ๆ กัน ยิ่งพรรคเล็กทั้งพรรคเก่าพรรคใหม่สูญพันธุ์ เกือบสูญพันธุ์ หรือไม่ก็หมดสิทธิแจ้งเกิด

ตารางที่ 7.2. ผลการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 21

ชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง	สังกัดพรรค	ผลคะแนน
นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง	ความหวังใหม่	122,452
นายสำเภา ประจวบเหมาะ	ความหวังใหม่	117,413
นายวิเศษ ใจใหญ่	ความหวังใหม่	112,452
ร.ต.อ.เพาว์ พูลทรัพย์	ประชาธิปไตย	80,766
นายสุวิทย์ เจริญรุ่งเรือง	ประชาธิปไตย	70,544
พ.อ.ดิษฐวัฒน์ หอมแจ่ม	ประชาธิปไตย	65,800
นายภราดร ศักดิ์วิเศษ	ชาติพัฒนา	9,149
นายมานิจ กองเพ็ง	ชาติพัฒนา	6,678
นางจันทนา ศักดิ์วิเศษ	ชาติพัฒนา	6,454

พรรค	เปอร์เซ็นต์
ความหวังใหม่	59%
ประชาธิปัตย์	37%
ชาติพัฒนา	4%

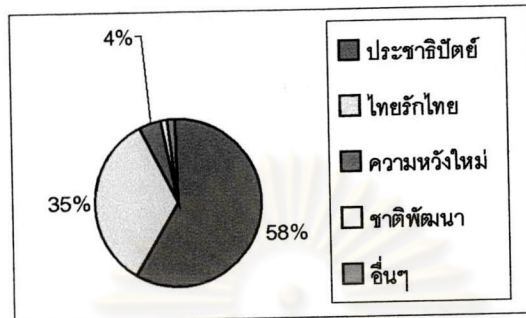
ที่มา: ทำจากผลการเลือกตั้งส.ส. เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539

หมายเหตุ: จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 304,418 คน จำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 209,679คน(ร้อยละ68.81)

สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่พรรคไทยรักไทยได้คะแนนเสียงถล่มทลาย เป็นพรรคอันดับ 1 ที่ได้เสียงเกินครึ่งสภานั้น เนื่องจากพรรคไทยรักไทยดึงนักการเมืองผู้ใหญ่ที่มีแหล่งเสียงที่มั่นคงในต่างจังหวัดเข้ามา

เป็นผู้สมัคร ไม่ว่าจะป็นนายเสนาะ เทียนทอง ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาหัวหน้าพรรคไทยรักไทยและกลุ่มวง
น้ำเย็นหรือเป็นส.ส. ในส่วนของพรรคชาติพัฒนา³¹ ได้ย้ายเข้ามาอยู่พรรคไทยรักไทย(มติชน วันที่ 16 มีนาคม
2543)

แผนภูมิที่ 7.9. สัดส่วนคะแนนของแต่ละพรรคที่ได้ ในการเลือกตั้งครั้งที่ 22

ที่มา: ทำจากผลการเลือกตั้งส.ส. เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2544 หมายเหตุ: จำนวน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขต 1: 110,234 คน เขต 2: 115,166 คน เขต3: 105,653 คน จำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง เขต 1: 74,077 คน(ร้อยละ67.20) เขต 2: 78,893 คน(ร้อยละ68.50) เขต 3: 73,761 คน(ร้อยละ 69.81)การเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 22 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2544 เป็นครั้งแรกที่“เจ้าเมืองประจวบคีรีขันธ์”ถูกทำหายโดยนักการเมืองหน้าใหม่ นับเป็นการเลือกตั้งทั่วไปที่เกิดประวัติศาสตร์ครั้งใหม่ขึ้น ในแวดวงการเมืองไทยอีกหลาย ๆ ครั้ง

อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์ของไทยรักไทยนั้นกลับไม่ได้สำเร็จผลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวคือ ก่อนที่จะถึงการเลือกตั้งครั้งล่าสุด นายสำเภา ประจวบเหมาะ นายวิเศษ ใจใหญ่ และนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ส.ส. พรรคความหวังใหม่ทั้งสามคนที่ครอบงำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มาโดยตลอด ได้ย้ายเข้าพรรคไทยรักไทย (สยามรัฐรายวัน วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2543)³² แต่ทว่าพรรคไทยรักไทยไม่ได้เก้าอี้ส.ส.แม้แต่เก้าอี้เดียว พรรคประชาธิปัตย์ทั้งๆที่ต้องยอมรับและถอนตัวจากฝ่ายรัฐบาล ผู้สมัครหน้าใหม่ของประชาธิปัตย์ ได้ชัยชนะไทยรักไทยอย่างเต็มที่ (ดู ตารางที่ 7.2. และแผนภูมิที่ 7.9. การเปรียบเทียบผลการเลือกส.ส.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ครั้งที่21 กับครั้งที่ 22)

ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 21 นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง นายสำเภา ประจวบเหมาะ และนายวิเศษ ใจใหญ่ซึ่งลงสมัครจากพรรคความหวังใหม่ ได้คะแนน 122,452 เสียง 117,413เสียง 112,452 เสียงตามลำดับ หรือโดยรวมแล้ว 59% ของเสียงทั้งหมดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 28 ต่อมาในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 22 เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2544 เนื่องจากมีการแบ่งเขตการเลือกตั้งใหม่ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่(2540)³³ และนายวิเศษ ใจใหญ่ กับนายสำเภา ประจวบเหมาะต้องอยู่เขตการเลือกตั้งเดียวกัน(เขต 1) นายวิเศษ ใจใหญ่ จึงลงสมัครในระบบแบบบัญชีรายชื่อ(อันดับที่ 28) โดยให้นายสำเภา ประจวบเหมาะ ลงสมัครในเขต 1 ด้านนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ให้ลูกชายตัวเอง คือ พ.ต.อ.ทงศักดิ์ ทั้งทอง ลงสมัคร ส.ส.เขต 3 สำหรับเขต 2 พรรคไทยรักไทยให้ “กำนันเม้ง” หรือนายครรชิต อร่ามกิจ โภธา กำนันตำบลปากน้ำปราณ มาลงสมัคร

เช่นเดียวกันกับการเลือกตั้งเท่าที่ผ่านมา การเลือกตั้งส.ส.ประจวบคีรีขันธ์ ครั้งที่ 22 ก็มีลักษณะเป็นไปอย่างคึกคักเช่นกัน³⁴ อย่างไรก็ตามปรากฏว่า ผู้สมัคร ส.ส. เขตจากไทยรักไทยทั้งสามคนล้วนแต่แพ้พรรคประชาธิปัตย์ จากแผนภูมิที่ 7.9. เห็นว่า พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนนเสียงเพิ่มขึ้นถึง 58%³⁵ จากเดิม 37% ในขณะที่พรรคไทยรักไทยซึ่งได้สืบทอดแหล่งเสียงจาก “เจ้าเมืองประจวบคีรีขันธ์” หน้าเดิมได้คะแนนเสียงน้อยลงถึง 35%

ผลการเลือกตั้งแต่ละเขต ดังนี้ ได้แก่ เขต 1 นายมนตรี ปาน้อยนนท์ พรรคประชาธิปัตย์ ได้คะแนน 36,951 เสียง และนายสำเภา ประจวบเหมาะ พรรคไทยรักไทยได้คะแนน 20,338 เสียง เขต 2 นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนน 38,790เสียง นายครรชิต อร่ามกิจ โทษา พรรคไทยรักไทยได้คะแนน 24,516 เสียง เขต 3 ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนน 39,907 เสียง พ.ต.อ.ทองศักดิ์ ทั้งทอง พรรคไทยรักไทยได้คะแนน 23,936 เสียง(<http://www.ect.go.th/newthai/>)

นายมนตรี ปาน้อยนนท์ เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาจังหวัด ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2538 ถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2542 นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน ผู้สมัครส.ส. เขต 2 เป็นอดีต ส.จ. 4 สมัย และเป็นอดีตประธานสภา ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ ผู้สมัครส.ส. เขต 3 อดีตนักชกเหรียญทองแดงโอลิมปิกเกมส์ เหรียญแรกของไทย และแชมป์โลกมวยสากลอาชีพ เคยลงสมัคร³⁶ส.ส. เขต ประจวบคีรีขันธ์จากพรรคประชาธิปัตย์ ในการเลือกตั้งครั้งที่ 21 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ได้คะแนน 80,766 เสียง หรืออันดับที่ 4 ของผู้สมัครทั้งหมด แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งเป็นส.ส. (<http://www.the-thainews.com/old/selection44/central/prajupkeereekan.htm>)

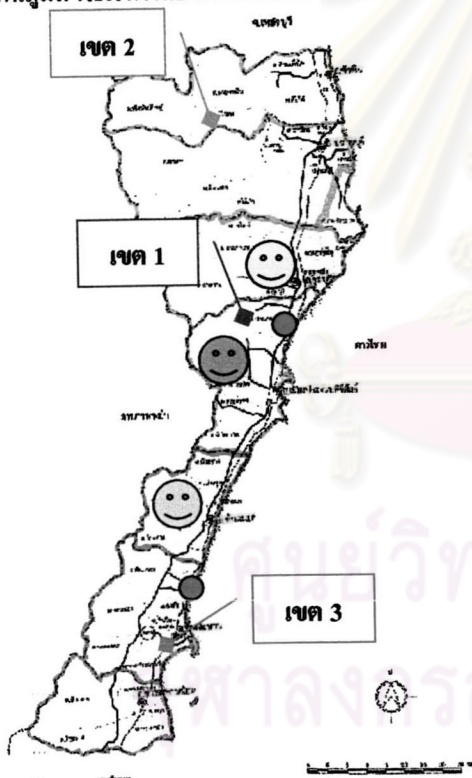
การที่ผู้สมัครประชาธิปัตย์ทั้ง 3 ดังกล่าวได้ชัยชนะในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 22 อาจเกิดขึ้นเนื่อง

จากสาเหตุดังนี้ *ประการแรก* คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เข้มงวดเรื่องการ โกง ทูจริตซื้อสิทธิ-ขายเสียงอย่างเต็มที่ จึงทำให้ “อุดมศักดิ์-สำเภา” ไม่มีโอกาสใช้อิทธิฤทธิ์ กับมายากลได้สะดวกเหมือนก่อน ผลจึงต้อง “กินแห้ว” ไปตามระเบียบ

ประการที่สอง ผู้สมัคร ส.ส.จากประชาธิปัตย์ 2 ใน 3 คน เป็นส.จ. ได้แก่ นายมนตรี ปาน้อยนนท์ และนายเฉลิมชัย ศรีอ่อน ซึ่งมีความใกล้ชิดประชาชนมากกว่าพวก ส.ส.เก่าเจ้าของพื้นที่ รู้ปัญหาในพื้นที่ดีกว่า ซึ่งชาวบ้านอาจจะมองในจุดนี้ และมองในนโยบายที่หาเสียงไว้เกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหา

ประการที่สาม การแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่ทำให้ “อุดมศักดิ์-สำเภา” เสียเปรียบมาก ในขณะที่ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ได้เปรียบในทั้งสามเขต ดังได้กล่าวมาข้างแล้วว่า เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2541 โดยประกาศเขตเลือกตั้งใหม่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขตเลือกตั้งเดิมซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ทั้งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (จำนวน ส.ส. 3 คน) แบ่งเป็น 3 เขต ได้แก่ เขต 1 ประกอบด้วย พื้นที่อำเภอเมือง, อำเภอกุยบุรี, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-สามร้อยยอด, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ไร่เก่า, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ไร่ใหม่ เขต 2 ประกอบด้วยพื้นที่อำเภอปราณบุรี, อำเภอหัว

แผนภูมิที่ 7.10. การแบ่งเขตเลือกตั้ง จ.ประจวบฯ

- คำอธิบายภาพ: ☺ หมายถึงที่มั่นของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง
 ☺ หมายถึงที่มั่นของนายวิเศษ ใจใหญ่
 ☺ หมายถึงที่มั่นของนายสำเภา ประจวบเหมาะ
 ● ที่ตั้งโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก

หิน, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ศิลาลอย, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ศาลาลัย และเขต 3 ประกอบด้วยอำเภอทับสะแก, อำเภอบางสะพาน, อำเภอบางสะพานน้อย (<http://www.ect.go.th/newthai/>)

ด้วยเหตุนี้จำนวนเสียงที่มีความจำเป็นเพื่อที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นส.ส. คนน้อยลง(ขนาดเขตเลือกตั้งเล็กลง) จึงทำให้ผู้สมัครคนใหม่ที่ไม่สามารถหาเสียงจากทั่วจังหวัดก็มีความเป็นไปได้สูงขึ้นในการเอาชนะในการเลือกตั้ง โดยเฉพาะ ผู้สมัครที่เคยเป็นส.จ. คือ นายมนตรี ปาน้อยนันท และนายเฉลิมชัย ศรีอ่อน ซึ่งมีแหล่งเสียงของตัวเองมีอยู่แล้ว สามารถแข่งกันกับ ส.ส. คนเก่า ได้³⁷ ด้าน ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ ซึ่งเคยลงสมัคร ส.ส. มาก่อนและได้คะแนนเสียงมากพอสมควร(80,766 เสียง)ก็ได้เปรียบโดยเขตเลือกตั้งขนาดเล็ก(minor constituency)เช่นกัน

ตารางที่ 7.3. รายชื่อผู้สมัครที่ได้คะแนนสูงสุด 4 อันดับแรกของแต่ละอำเภอ ในการเลือกตั้งครั้งที่ 21

เขตเลือกตั้งใหม่	เขต 1		เขต 2			เขต 3		
	ชื่อผู้สมัคร	อ.เมืองฯ*	อ.กุยบุรี	อ.หัวหิน	อ.ปราณบุรี	กิ่งอ. สามร้อยยอด	อ.ทับสะแก	อ.บางสะพาน
นายอุดมศักดิ์ ทังทอง	1	3 (19,759)	1 (6,684)		2 (13,439)	1 (31,440)	4 (9,440)	4
นายสำเภา ประจวบเหมาะ	2	1 (23,762)	2 (5,747)	4 (8,287)	1 (13,839)	2 (26,830)		
นายวิเศษ ใจใหญ่	3	2 (20,368)	3 (4,953)		3 (12,335)	3 (25,395)		
ที่ว่า ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์	4	4 (4,061)		1 (13,118)	4 (7,453)	4 (6,540)	1 (17,340)	1
นายสุวิทย์ เจริญรุ่งเรือง				2 (11,807)			2 (14,206)	2
พ.อ.ศิษรวัฒน์ หอมแค้น				3 (11,584)			3 (13,543)	3

ที่มา: ทำจาก http://www.dola.go.th/model/dola_model.htm

หมายเหตุ: ตัวเลขซ้าย เป็นอันดับ ตัวเลขในวงเล็บ เป็นจำนวนคะแนน; * สำหรับอำเภอเมือง ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนคะแนนของแต่ละผู้สมัคร; ** สำหรับอำเภอบางสะพานน้อย ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนคะแนนแต่ละผู้สมัคร; จำนวนคะแนนของแต่ละผู้สมัครในอำเภอเมืองและอำเภอบางสะพานน้อย ดังนี้: นายอุดมศักดิ์ ทังทอง 41,690 เสียง, นายสำเภา ประจวบเหมาะ 38,948 เสียง, นายวิเศษ ใจใหญ่ 49,401 เสียง, และที่ว่า ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ 32,254 เสียง

การวิเคราะห์ผลการเลือกตั้งครั้งที่ 21 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ให้เห็นว่า นายสำเภา ประจวบเหมาะ ได้คะแนน 117,413 เสียง ซึ่งส่วนสำคัญได้มาจาก กิ่งอำเภอสามร้อยยอด (13,839เสียง) อำเภอทับสะแก (26,830 เสียง) หากคิดรวมไปแล้ว จำนวนเสียงที่ได้มาจากทั้ง 2 อำเภอนี้เป็น 34%(หากคิดรวมไปถึงจำนวนเสียงจากอำเภอบางสะพานน้อยตัวเลขนี้จะสูงขึ้นอีกแต่สำหรับอำเภอบางสะพานน้อยไม่มีข้อมูลรายละเอียด) ของจำนวนเสียงที่ได้มาทั้งหมด(http://www.dola.go.th/model/dola_model.htm) โดยการแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่ นายสำเภา ประจวบเหมาะ (เขต 1) หกสิทธิที่จะได้เสียงส่วนนี้(อำเภอทับสะแก เป็นเขต 3 และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด เป็นเขต 2) แม้ว่าอาจจะมีความเป็นไปได้ในการเอาแหล่งเสียงของนายอุดมศักดิ์ และนายวิเศษ ที่มีอยู่ในเขต 1 มาชดเชยได้บ้างก็ตามช่วยได้ไม่มากนักเนื่องจากระบบการลงคะแนนเสียงเปลี่ยนเป็น “one vote system”

ด้านนายอุดมศักดิ์ ทังทอง ได้คะแนน 122,452 ในการเลือกตั้งครั้งที่ 21 นอกจากอำเภอทับสะแก (31,440 เสียง) ยังมีแหล่งเสียงอยู่ที่อำเภอกุยบุรี ปัจจุบัน อยู่เขต 1 (19,759 เสียง) กิ่งอำเภอสามร้อยยอด ปัจจุบันอยู่ เขต 2 (13,439 เสียง) และอำเภอเมือง ปัจจุบันอยู่เขต 1 (ได้คะแนนอันดับที่ 1 แต่ไม่มีข้อมูลรายละเอียด) ในขณะที่ได้คะแนนเพียงแค่ 9,440 เสียงเท่านั้นที่อำเภอบางสะพาน และได้คะแนนที่ 4 ที่อำเภอบางสะพานน้อย(http://www.dola.go.th/model/dola_model.htm)ด้วยเหตุนี้ ในการเลือกตั้งครั้งที่ 22 พ.ต.อ.ทองศักดิ์ ทังทอง ถูกชายนายอุดมศักดิ์ ผู้สมัครส.ส. เขต 3 ก็มีปัญหาลักษณะเดียวกันกับนายสำเภา ประจวบเหมาะ

สถานะผู้สมัครของ “อุดมศักดิ์-สำเภา” ทำให้ นายมนตรี ปาน้อยนันท ผู้สมัครเขต 1 และ ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ ผู้สมัครส.ส.เขต 3 ในการเลือกตั้งครั้งที่ 21 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ ได้คะแนนจากอำเภอบางสะพาน 17,340 เสียง(ผู้สมัครที่ได้คะแนนสูงสุด) จากอำเภอ

บางสะพานน้อย(ได้คะแนนสูงสุด แต่ไม่มีข้อมูลรายละเอียด) และจากอำเภอทับสะแก 6,540 เสียง(ผู้สมัครที่ได้คะแนนอันดับที่ 4)(http://www.dola.go.th/model/dola_model.htm) ในการเลือกตั้งครั้งที่ 22 แม้ไม่สามารถนำอาแหล่งเสียงเดิมจากอำเภอปราณบุรี(13,118 เสียง)มาประกอบได้อีกแล้วก็ตามแต่เนื่องจากนายสุวิทย์ เจริญรุ่งเรือง(ได้คะแนนที่อำเภอบางสะพาน 14,206เสียง) และพ.อ.ดิษฐวัฒน์ หอมแ่ม(ได้คะแนนที่อำเภอบางสะพาน 13,543 เสียง) ซึ่งผู้สมัครส.ส. ทั้งสองในการเลือกตั้งครั้งที่ 21 ไม่ได้ลงสมัครอีกในการเลือกตั้งครั้งที่ 22 ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์จึงสามารถเข้าถึงแหล่งเสียงทั้งสองคนนี้บางส่วนได้

ประการสุดท้าย ประชาชนตื่นตัวเรื่องการเลือกตั้ง เรื่องประชาธิปไตย โดยเฉพาะเรื่องการ "ปฏิรูปการเมือง" กันมากโดยผ่านการต่อสู้การคัดค้าน โครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก ประชาชนจำนวนมากน้อยของการเลือกตั้งว่า เป็นโอกาสที่จะขับไล่เนกการเมืองคนเก่าและพวกนั้นออกจากเวทีทางการเมือง นักการเมืองรุ่นใหม่ที่จะแสดงจุดยืนที่คัดค้านโครงการ จึงมีโอกาสดูได้แจ่มแจ้งเกิด มีโอกาสได้เข้าสภาไปพิสูจน์ฝีมือ

ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์และนายมนตรี ปาน้อยนนท์ ลงสมัครในเขตที่มีการคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้า(บ่อนอก อยู่ในเขตเลือกตั้ง 1 และบ้านกรูดอยู่ในเขตเลือกตั้ง 3 ตามการแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่) เนื่องจาก "อุดมศักดิ์-สำเภา" เป็นหัวหอกในการสนับสนุนโครงการ ผู้สมัครประชาธิปไตยทั้งสองนี้พยายามที่จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนฝ่ายคัดค้านโครงการ โดยแสดงจุดยืนที่คัดค้านโครงการ โดยเฉพาะ ก่อนการเลือกตั้งครั้งที่ 22 ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ ได้ออกมาเคลื่อนไหวคัดค้านโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอกอย่างชัดเจน

ในช่วงแรกๆของการคัดค้าน กลุ่มชาวบ้านที่บ้านกรูดและบ่อนอกก็เข้าไปขอความช่วยเหลือจากร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ซึ่งเคยเป็นคู่แข่งของ"อุดมศักดิ์-สำเภา" ในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 21 และคาดว่า จะเป็นคู่แข่งในการเลือกตั้งครั้งที่ 22 อีกครั้ง ในสถานการณ์ที่ผู้นำท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น และข้าราชการระดับท้องถิ่นส่วนใหญ่อยู่ภายใต้อุปถัมภ์ของ "อุดมศักดิ์-สำเภา" ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ จึงถูกชาวบ้านมองว่าเป็นนักการเมืองที่สนับสนุนการคัดค้านของชาวบ้านเพียงคนเดียว

เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2540 ซึ่งเป็นช่วงที่ยังไม่มีการแบ่งเขตเลือกตั้งและนายมนตรียังไม่แสดงเจตนาที่จะลงสมัคร ส.ส. ชาวบ้านบ่อนอกไปที่ทำการพรรคประชาธิปัตย์ สาขาบางสะพาน เพื่อยื่นหนังสือร้องเรียนต่อ ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ กับนายชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นผู้สมัคร ส.ส. และผู้นำฝ่ายค้านในขณะนั้น(นายชัยณรงค์ วงศ์ศิริร วันที่ 4 มกราคม 2545) ก่อนหน้านั้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2540 ตัวแทนของชาวบ้านบ่อนอกเดินทางไปยื่นหนังสือคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก และหารือ กรณีพวจ.จังหวัดมีหนังสือไม่เห็นชอบให้สร้างโรงไฟฟ้า แล้วออกมากลับลำในภายหลัง ต่อคณะกรรมการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร โดยประสานงานผ่าน ร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์(นายอนันต์ พงษ์พัฒนสกุล วันที่ 2 มีนาคม 2545) ในขณะเดียวกัน ทางด้านบ้านกรูด ชาวบ้านกลุ่มผู้คัดค้านก็ไปหาร.ต.อ.เพชร พูลธรัตน์ ณ ที่ทำการพรรคประชาธิปัตย์ สาขาบางสะพาน เพื่อขอเรียกร้องคัดค้านโรงไฟฟ้าเช่นกัน

เนื่องจากประชาชนที่คัดค้านโครงการ โรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอกไม่ว่าจะเข้าร่วมการเคลื่อนไหวหรือเพียงแค่สนับสนุนการคัดค้านก็ตามก็มีอยู่เป็นจำนวนมากพอสมควรซึ่งอยู่ทั้งในอำเภอเมือง อำเภอกุยบุรี กิ่งอำเภอสามร้อยยอด อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย โดยเฉพาะเขตเลือกตั้ง 1 ดังได้กล่าวมาแล้ว มีการก่อตั้งกลุ่มประชาชนที่คัดค้านโครงการ โรงไฟฟ้าเป็นทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นกุยบุรี-สามร้อยยอด และกลุ่มรักษ์เมืองประจวบ จำนวนประชาชนฝ่ายคัดค้านจึงถูกมองว่า เป็นแหล่งเสียงที่สำคัญ การที่ชาวบ้านร่วมกันตั้งชุมชนปิดถนนเป็นจำนวน 15,000

คน เมื่อวันที่ 8-10 ธันวาคม 2541 ทำให้นักการเมืองตระหนักถึงความสำคัญของการหาเสียงจากประชาชนฝ่ายคัดค้าน ร.ต.อ.เพียว พุทธรัตน์เองก็เข้าร่วมการประชุมครั้งนั้นด้วย³⁸

กรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ เขต 1 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (หัวหน้าคนสำคัญของนายมนตรี ปาน้อยนนท์)ส่วนใหญ่ก็เป็นผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าบ่อนอก ดังเช่น กรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ เขต 1 (วันที่ 8 ตุลาคม 2544)กล่าวว่า "...บ้านผมอยู่หมู่ 7 ตำบลสามกระชาย อำเภอกุยบุรี ชาวบ้านส่วนใหญ่คัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอก ผมก็ออกมาคัดค้านเช่นกัน... ในเขต 1 พรรคประชาธิปัตย์มีกรรมการบริหารทั้งหมด 11 คนซึ่งบางคนก็เป็นผู้ใหญ่บ้าน บางคนก็เป็นชาวบ้านธรรมดา ผมว่า กรรมการทุกคนคัดค้านโครงการ..."

ก่อนการเลือกตั้งครั้งที่ 22 กรรมการพรรคประชาธิปัตย์ เขต 1 เคยหารือเรื่องปัญหาโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอกต่อนายมนตรี ปาน้อยนนท์ พร้อมด้วยกรรมการคนอื่นๆ จากนั้น นายมนตรี ปาน้อยนนท์ก็ออกมาพูดว่า จะคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าบ่อนอก และสนับสนุนการคัดค้านของชาวบ้านกุยบุรี(นายชวน เหมโอฐ วันที่ 8 ตุลาคม 2544) นอกจากหารือกับนายมนตรี ปาน้อยนนท์แล้ว กรรมการพรรคประชาธิปัตย์ เขต 1 เขียนข่าวและบทกวีในหนังสือพิมพ์เสียงประจวบซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่กรรมการพรรคประชาธิปัตย์ เขต 1 เป็นบรรณาธิการ³⁹ เช่นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545 กรรมการพรรคประชาธิปัตย์เขต 1 เขียนบทกวีในหนังสือพิมพ์เสียงประจวบดังนี้ เพื่อเรียกร้องคัดค้าน โครงการโรงไฟฟ้า(เสียงประจวบ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545)

นักวิชาจารย์ ท่านเก่งเลข
จับกล โกง สรรค์เสก เลขไฟฟ้า
การคาดเดา กราฟที่มีตำรา
ซ่อนวิชาสัมมนาไฟฟ้าหมก
สปรกไฟฟ้าผลึกคิดทั้งคืน
พยากรณ์ไฟฟ้ารองต้องกักตุน
สนับสนุนด้านหินสันหลักการ
ตัวเลขที่คนฟังยังไม่พูด
เลขพิสูจน์ฉิบหายชาวชาวบ้าน
ภาพชุมชนแตกร้าวอีกยาวนาน
เลขสถานสภาพคิดยังปิดคน...

...ทรัพยากรมรดกที่ตกทอด
เลขไปบ่อนการแจกทุกแห่งหน
ตัวเลขสารวิฤตพิชปลอมปน
ทะเลชันพีชพันธ์ปลาทอควาย
เลขวิถีบ้านกรูดและบ่อนอก
เลขที่หลอกกระ สันต์สร้างทางฉิบหาย
เลขคนป่วยไม่รู้เลขผู้ตาย
เลขรับใช้ไฟฟ้าสัญญาใจ
เบะช่องโหว่สายตาท่านพร้าเลื่อน
เราขอเดือนเลขผู้คนสูงนตาย

จะกล่าวได้ว่า ในการเลือกตั้งครั้งที่ 22 พรรคประชาธิปัตย์คงไม่มีหนทางชนะหากไม่แสดงออกว่าจะคัดค้าน โครงการ เพื่อจะได้หาเสียงจากประชาชนฝ่ายคัดค้าน อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือกันระหว่างกลุ่มผู้คัดค้านโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอกกับนักการเมืองประชาธิปัตย์ไม่ค่อยมีความมั่นคงมากเท่าใดนัก ทั้งนี้เนื่องจากแกนนำชาวบ้านที่คัดค้านไม่ค่อยเชื่อมั่นนักการเมือง และไม่ค่อยไว้วางใจกับระบบตัวแทนเท่าใด (แกนนำส่วนใหญ่ไม่ได้ลงคะแนนเสียงให้กับใคร ในการเลือกตั้งครั้งที่ 22 (นางจินตนา แก้วขาว วันที่ 7 พฤศจิกายน 2544; นายสมคิด สนธิ วันที่ 19 ตุลาคม 2543; นายเจริญ วัคอักษร วันที่ 2 มกราคม 2545; นายอนันต์ พงษ์พัฒนสกุล วันที่ 21 ธันวาคม 2544; นายชัยณรงค์ วงศ์ศิริธ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2545)) และในบริบทของสังคมไทย เมื่อนักการเมืองหรือพรรคการเมืองออกมาช่วยการเคลื่อนไหวของชาวบ้าน การเคลื่อนไหวของชาวบ้านนั้นมักจะถูกมองว่า มีเบื้องหลัง เป็นมือรับจ้าง ตกเป็นเครื่องมือ ในการใช้อำนาจของนักการเมือง ฯลฯ จึงทำให้แกนนำชาวบ้านลังเลใจในการขอความร่วมมือจากนักการเมือง

อนึ่ง เนื่องจากส.ส. ประจวบคีรีขันธ์ทั้งสามคนนั้น ยังไม่มีบทบาทสำคัญในพรรคประชาธิปัตย์ ยังเป็นคนรุ่นใหม่⁴⁰ในพรรค ด้วยเหตุนี้ ถึงแม้ว่า ส.ส. ทั้งสามนี้เคลื่อนไหวคัดค้านโครงการก็ตาม จึงยังไม่เป็นพลังเพียงพอที่จะกดดันคณะบริหารของพรรค และอย่างที่กล่าวไว้ในบทที่ 8 เนื่องจากนักการเมืองผู้ใหญ่ของพรรคประชาธิปัตย์ถูกตั้งข้อสงสัยว่า มีผลประโยชน์กับโรงไฟฟ้าบ่อนอก ส.ส. ทั้งสามนี้ไม่มีหนทางนอกจาก “อยู่เฉยๆ” ประเด็นเรื่องบทบาทของส.ส.คนใหม่ ในขบวนการคัดค้านนั้น จะพิจารณาโดยรายละเอียดในบทที่ 9

7.6. สรุป

ลักษณะเด่นชัดของสนามพหุสัมพันธ์ขององค์กรระดับจังหวัดในขบวนการคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอกก็คือ กลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอก ได้มีการเชื่อมต่อกันกับกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดอย่างกว้างขวาง คือ ขบวนการคัดค้านนั้น ไม่ได้ดำเนินโดยเพียงแค่สองกลุ่ม หากแต่ แนวรวมการคัดค้าน โดยกลุ่มประชาชนต่างๆ ในจังหวัด ได้ปรากฏตัวขึ้นมาเป็นลำดับ ซึ่งแนวรวมกลุ่มประชาชนนี้ ประกอบด้วยเครือข่ายชุมชนชาวประมงที่ตั้งอยู่ชายฝั่ง กลุ่มชาวบ้านในอำเภอเมืองฯ อำเภอกุยบุรี และกิ่งอำเภอสามร้อยยอด คนชั้นกลางในเมืองประจวบฯ และทับสะแก และชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด เช่น ชุมชนมรสว กลุ่มต่างๆ เหล่านี้ เป็นส่วนประกอบของระบบพันธมิตรในขบวนการคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด

กลุ่มต่างๆ ดังกล่าวเชื่อมต่อกันกับกลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอกโดยผ่านความสัมพันธ์ทางญาติและเพื่อนพ้อง สำหรับกลุ่มรักษ์ท้องถิ่นกุยบุรี มีความสัมพันธ์กับชาวบ่อนอกโดยมีศูนย์การค้าและศูนย์การสื่อสารร่วมกัน และด้านชุมชนชาวประมงต่างๆ อย่างคาบคดลองวาพ อยู่ในเครือข่ายการสื่อสารบนทะเลระหว่างชาวประมงในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นที่น่าสังเกตว่า กิจกรรมในการณรงค์ปัญหาโรงไฟฟ้าถ่านหินทำให้ “การเชื่อมโยงกัน (linkage)” ระหว่างกลุ่มชาวบ้านกรูด กับ กลุ่มต่างๆ ในจังหวัดประจวบ มีความเข้มแข็งขึ้น นอกจากนั้นยังทำให้กลุ่มใหม่ๆ ที่มีได้มีความสัมพันธ์กับกลุ่มชาวบ้านกรูดและบ่อนอกเข้าร่วมขบวนการด้วย คือ การรณรงค์นั้น ทำให้ “การเชื่อมโยงกัน (linkage)” มีลักษณะความกว้างขวางมากขึ้น (great breadth of linkage)

กลุ่มที่ประกอบระบบพันธมิตร บางกลุ่ม สร้างความสัมพันธ์แบบการประสานองค์กร (coalition) ได้แก่ กลุ่มชาวบ้านกรูด กับ บ่อนอก กลุ่มชาวบ้านกรูด กับ กลุ่มอนุรักษ์ฯ บ้านมรสว และกลุ่มชาวบ่อนอกกับ กลุ่มรักษ์ท้องถิ่นกุยบุรี ทั้งสามกลุ่มเหล่านี้ ได้สร้างความสัมพันธ์แบบการประสานองค์กร ซึ่งทำให้ “การเชื่อมโยงกัน (linkage)” ภายในระบบพันธมิตรมีความเหนียวแน่นมากขึ้น

ทางด้านระบบความขัดแย้งระดับจังหวัดในกรณีขบวนการคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดและบ่อนอก ประกอบด้วย ข้าราชการทั้งระดับจังหวัดและอำเภอ หอการค้า และ 16 อบต. ในเขต 3 อำเภอ (ทับสะแก บางสะพาน บางสะพานน้อย) และญาติ เพื่อนพ้อง หัวคะแนนของส.ส. คนเก่า องค์กรหรือบุคคลต่างๆ เหล่านี้ ผูกพันกันซึ่งกันและกัน โดยมีผลประโยชน์ร่วมกัน และแทนจะอยู่ในระบบอุปถัมภ์ของส.ส. คนเก่า เช่นว่านี้

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทำให้นักการเมืองรุ่นใหม่เติบโตขึ้นมาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางลักษณะโครงสร้างทางอำนาจ (configuration of power) ในระดับจังหวัดในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่แล้ว เนื่องจากว่า แหล่งเสียงมี

ความซอันทักกันกับกลุ่มต่างๆในระบบพันธมิตร นักการเมืองรุ่นใหม่ก็นั้นจึงออกมาช่วยเหลือชาวบ้านในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ถือว่าเป็น “ตัวละคร” ในระบบพันธมิตรเช่นกัน แต่ส.ส.คนเก่า ยังรักษาอิทธิพลต่อส่วนต่างๆในจังหวัดประจวบฯ โดยเฉพาะในอำเภอทับสะแก ซึ่งเป็นถิ่นที่มาของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ด้วยเหตุนี้เมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณใกล้เคียงกับโรงไฟฟ้าบ่อนอก คือ อำเภอกุยบุรีและอำเภอเมือง การรณรงค์ปัญหาโรงไฟฟ้าหินกรูดของกลุ่มชาวบ้านกรูด ในอำเภอทับสะแกเป็นไปได้ยาก ยิ่งไปกว่านั้น ดังได้กล่าวแล้ว บริษัทยูนิย่นฯ เข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับ 16 อบต. ในเขต 3 อำเภอ(ทับสะแก บางสะพาน บางสะพานน้อย) จึงทำให้การรณรงค์ในบริเวณนี้ เป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นจาก “การเชื่อมโยงกัน (linkage)” ที่กลุ่มชาวบ้านกรูดมีอยู่ในบริเวณนั้น

¹ นางวันฉวี แซ่ลิ้นแก่นนำกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูดคนหนึ่ง เป็นคนบ่อนอก รู้จักกับญาติของนางกรณณิมา พงษ์น้อย(ภรรยาของนายเจริญ วัคคัษร ประธานกลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก)

² “...ประมงไม่ซีมีแค่บ้านกรูดกับบ่อนอก ยาวตั้งแต่บ่อทองกลาง บางสะพาน บ้านกรูด โกลดามหอม หัวยาง ทับสะแก ทุ่งประดู่ คลองวาพาว่าน้อย ประจวบ บ่อนอก ขึ้นกระโด ทุ่งน้อย เขาแดง ปากคลองเกลือ บางปู หนองข้าวเหนียว ปากน้ำปราณ หัวหิน และยังมีหมู่บ้านเล็กๆที่ไม่รู้จักอีก เหล่านี้เป็นประมงชายฝั่งหมดเลย...” (นายชัยณรงค์ น้อยผล วันที่ 7 พฤศจิกายน 2544)

³ โดยข้อมูลจำนวนเรือประมง จำนวนตามระยะทางตั้งฉากจากฝั่งถึงแหล่งทำประมงหลักของประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 61% ของเรือประมงทั้งหมด ออกทะเลไม่เกิน 1.6 nautical mile จากฝั่ง และหากคิดรวมไปถึงจำนวนเรือประมงที่ออกทะเลถึง 3 nautical mile จากฝั่ง เรือประมงชายฝั่งขนาดเล็ก มีถึง 87 % ของเรือประมงทั้งหมดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ; ดู National Statistical Office. TABLE 3.4 NUMBER OF FISHING BOATS BY DISTANCE OF MAIN FISHING AREA FROM COASTAL LINE AND BY TYPE OF MAIN FISHING GEARS (Contd.)

⁴ สหกรณ์ออมทรัพย์ 15 สหกรณ์ สมาชิก 17,204 คน สหกรณ์ร้านค้า 3 สหกรณ์ สมาชิก 2,529 คน สหกรณ์บริการ 2 สหกรณ์ สมาชิก 40 คน

⁵ นอกจากกลุ่มชาวบ้านในรูปแบบสหกรณ์ ยังมีกลุ่มทางอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ที่ถูกจัดตั้งตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ปัจจุบันมีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ 133 กลุ่ม สมาชิก 2,528 คน ได้แก่ กลุ่มอาชีพเยาวชน 30 กลุ่ม สมาชิก 562 คน กลุ่มอาชีพสตรี 81 กลุ่ม สมาชิก 1,467 คน กลุ่มอาชีพทั่วไป 22 กลุ่ม สมาชิก 499 คน มีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ 65 กลุ่ม สมาชิก 8,933 คน เงินสะสม 33,978,178 บาท (ปี 2538)

⁶ นายอนงค์ น้อยแสง(วันที่ 24 มกราคม 2545) ผช.ผอ.หมู่ 7 กล่าวว่า “...ชาวประมงที่บ้านชายทะเลเป็นเอกเทศ ไม่ยอมกับใคร คนหัวรุนแรง มีคนมาบอกว่าย่าไปคัดค้าน (โรงไฟฟ้า: ผู้วิจัย) แต่ไม่เชื่อฟัง 13 หมู่บ้านวิจัยแล้วว่า ที่นี่ หัวรุนแรงที่สุด ชาวประมงที่นี้ต้องการความถูกต้อง...”

⁷ นายทวี เพ็งศิริ เป็นประธาน บางครั้งเรียกว่า กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านอ่าวยาง หรือกลุ่มชาวประมงรายเล็กอ่าวยาง

⁸ โครงการสร้างเขื่อนกันคลื่นลม ที่ผ่านการพิจารณาการของคณะกรรมการภาคประชาชนและได้รับเงินสนับสนุนจากโรงไฟฟ้าหินกรูดจำนวน 2,000,000 บาทละเมิดกฎหมาย มีการก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าจังหวัด

⁹ น.พ.รามาธิบดี ประดิษฐ์สวางค์ น.ส.สุริรัตน์ แต่ชูตระกูล นายสถานี ณ นครประไพ เป็นต้น

¹⁰ กรรมการเสริมสร้างความเข้าใจ คนหลักๆ มีดังนี้ 1) น.พ.รามาธิบดี ประดิษฐ์สวางค์ เป็นอดีตคัลยแพทย์โรงพยาบาลประจวบคีรีขันธ์ ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษากลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอกและกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูด 2) น.ส.สุริรัตน์ แต่ชูตระกูล เป็นนักวิชาการท้องถิ่น จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เคยทำงานเป็นอาสาสมัครที่โครงการฟื้นฟูชีวิตและธรรมชาติ ประมาณ 1 ปี จากนั้นกลับมาบ้าน อำเภอทับสะแก ช่วยทำงานนายชล แต่ชูตระกูล พ่อของ น.ส.สุริรัตน์ เจ้าของบริษัทการก่อสร้าง รับผิดชอบโครงการโรงไฟฟ้าเมื่อไปดูพื้นที่พร้อมด้วยกับ น.ส.อวยพร แต่ชูตระกูล น้องสาวของ น.ส.สุริรัตน์ ซึ่งเป็นนักข่าวท้องถิ่นในช่วงแรกๆของการคัดค้าน (น.ส. สุริรัตน์ แต่ชูตระกูล วันที่ 7 พฤษภาคม 2544) ในการเคลื่อนไหวยกคัดค้านโรงไฟฟ้าท่าที่ผ่านมาน น.ส.สุริรัตน์ แต่ชูตระกูล และ น.ส.อวยพร แต่ชูตระกูล มีบทบาทสำคัญก็คือรวบรวมข้อมูลรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ และช่วยประชาสัมพันธ์การคัดค้านของชาวบ้านโดยฐานะเป็นนักวิชาการท้องถิ่น ปัจจุบัน เป็นที่ปรึกษากลุ่มรักษ์ท้องถิ่นบ่อนอก และกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านกรูด บริษัทการก่อสร้างของสองพี่น้องได้รับเหมาก่อสร้างต่างๆในเขตอำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแก ขณะนี้กำลังก่อสร้างรีสอร์ตแห่งใหม่ที่บ้านกรูด ทางบริษัทยูนิย่นฯ เจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดวิจารณ์ว่า “...บ้านของ น.ส. สุริรัตน์ แต่ชูตระกูล ช่วยชาวบ้านคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดเนื่องจากว่าบริษัทยูนิย่นฯ ไม่ได้แบ่งงานให้ หจก.เพชรเกษมการช่าง(บริษัท ของสองพี่น้อง: ผู้วิจัย) ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้าหินกรูดตั้งแต่แรกจึงทำให้ให้ หจก.เพชรเกษมการช่าง ไม่พอใจต่อบริษัทยูนิย่นฯ...” (นายโคอิชิ อาซึตะ วันที่ 20 กรกฎาคม 2543) นายโคอิชิ อาซึตะ ประธานกรรมการบริหารบริษัทยูนิย่นฯ (วันที่ 20 กรกฎาคม 2543) ได้กล่าวต่อว่า “...หากให้หจก.เพชรเกษมการช่างเข้ามามีส่วนร่วมในการรับเหมาก่อสร้างตั้งแต่ต้น สอง

ที่น้องเศษฐตระกูลไม่น่าจะออกมาคัดค้านโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดมากขนาดนี้... ทางบริษัทฯ ต้องยอมรับว่า มีความผิดพลาดในการแบ่งงานให้บริษัทรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่ต่างๆที่พยายามที่จะแบ่งงานให้ทุกคนอย่างเสมอภาค..." อย่างไรก็ตาม การอธิบายของนายโคอิชิ อาซึตะในเรื่องเหตุผลที่สองที่น้องเศษฐตระกูลออกมาคัดค้านนั้น ไม่ถูกต้อง เหตุผลแท้จริงก็คือ "...ได้รู้ปัญหาแล้ว รับรู้ความผิดพลาดของเจ้าของโครงการ และราชการแล้ว คงไม่สามารถยอมรับได้ ตอนเด็กๆ เคยไปเล่นน้ำทะเลบ้านกรูดเมื่อพ่อไปทำงานเรื่องการประเมินโครงการก่อสร้าง...มีความรู้สึกว่าจำเป็นต้องอนุรักษ์ธรรมชาติที่นั่นเอาไว้เพราะมีความสวยงามมาก..." (น.ส. สุวีร์รัตน์ เศษฐตระกูล วันที่ 7 พฤษภาคม 2544)

¹¹ ยกเว้นแต่กลุ่มอนุรักษ์กาญจน์ซึ่งนางภิกษิต ไซตริสตรณีนเป็นประธานกลุ่ม

¹² อบต.นาทูกวาง อำเภอทับสะแกเป็นสถานที่สร้างโรงไฟฟ้าทับสะแกไม่ได้สนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด

¹³ ทิมพีไม่คัดค้าน

¹⁴ ทิมพีไม่ชัดเจน

¹⁵ ทิมพีไม่ชัดเจน

¹⁶ ฝ่ายค้านเห็นว่า ปัจจุบัน การที่บริษัทยูนิย่นฯ พยายามประสานงานให้เกิดแนวร่วมกลุ่มผู้นำท้องถิ่นทั้งในเขตตำบลธงชัยและตำบลใกล้เคียงนั้น ไม่สามารถโน้มน้าวได้สำเร็จ หากแต่การที่บริษัทหวั่นใจผลกระทบโยชน์และค่าตอบแทนให้กับกลุ่มผู้นำท้องถิ่นต่างๆนั้น กลับทำให้เกิดการช่วงชิงผลประโยชน์ระหว่างกลุ่มผู้นำท้องถิ่น ความขัดแย้งภายในฝ่ายสนับสนุนนี้นำไปสู่การแตกแยกของคริส.ภาคประชาชนในที่สุด ความขัดแย้งภายในฝ่ายสนับสนุนนี้เกิดขึ้นจากการช่วงชิงอำนาจ(และผลประโยชน์)ระหว่างกลุ่มนายสมหมาย ปานทอง กำนันตำบลธงชัย-นายบุญธรรม แดงเครือ ประธานกรรมการบริหารอบต.ธงชัย กับกลุ่มนายมนต์ชัย สุอนรัตน์ กำนันตำบลชัยเกษม และกำนันผู้ใหญ่บ้านบางส่วนในเขต 3 อำเภอ ซึ่งความขัดแย้งนี้เริ่มต้นตั้งแต่นายมนต์ชัย สุอนรัตน์ กำนันตำบลชัยเกษมเข้ามาดำรงตำแหน่งประธานคริส.ภาคประชาชนแทนนายพงษ์ศักดิ์ ภูมิพวรรณ เมื่อปี 2544 ดังได้กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า ครส. เป็นกลไกในการแบ่งผลประโยชน์ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณ 10,000 บาทต่อเดือน และมีอำนาจตัดสินใจอนุมัติโครงการพัฒนาต่างๆภายใต้การสนับสนุนของบริษัทยูนิย่นฯ กลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือจึงมุ่งที่จะได้รับตำแหน่งประธานเพื่อนำมาซึ่งอำนาจคริส.ให้ได้ แต่ในการเลือกประธานคริส.คนใหม่ นายมนต์ชัย สุอนรัตน์ลอบบีผู้ใหญ่บ้านสองคนในเขตตำบลธงชัย ได้แก่ นายอุดม ทิมพีอักษร ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 8 และนายสุนทร จินดา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 ให้ออกเสียงแก่นายมนต์ชัย ดำเนินนายสมหมาย ปานทองก็ระดมผู้ใหญ่บ้านเพื่อให้ออกเสียงแก่ตัวเอง โดยการเลือกตั้งประธานคนใหม่ ปรากฏว่า นายมนต์ชัย สุอนรัตน์ กำนันตำบลชัยเกษมชนะนายสมหมาย ปานทอง กำนันตำบลธงชัยหนึ่งคะแนน เนื่องจากนายอุดม ทิมพีอักษรงดออกเสียง และนายสุนทร จินดา ออกเสียงให้แก่ นายมนต์ชัย สุอนรัตน์ กำนันตำบลชัยเกษม จึงทำให้กลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือ ไม่พอใจต่อครส. หลังจากการเลือกประธานคริส. นายสมหมาย ปานทอง เรียกประชุมผู้ใหญ่บ้านตำบลธงชัยโดยชี้แจงว่า ไม่เข้าร่วมครส.ชั่วคราว ต่อจากนั้น ในการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 5 นายสุนทร จินดา ไม่ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านอีกเนื่องจากไม่สามารถได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือ ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือ กับ กลุ่มนายมนต์ชัย สุอนรัตน์ ยังไม่ยุติลงจนถึงปัจจุบันหากแต่กลับยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ด้านกลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือ อ้างว่า "...ชาวตำบลธงชัยควรจะได้รับตำแหน่งสำคัญในครส. เพราะ โรงไฟฟ้าจะสร้างในเขตตำบลธงชัย เราเป็นคนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด แต่คนอื่น อำนาจครส. ตกอยู่ในมือของกลุ่มภายนอก..." (นายบุญธรรม แดงเครือ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2545) แต่ด้านนายมนต์ชัย สุอนรัตน์ กำนันตำบลชัยเกษมยังพยายามลอบบีกำนันผู้ใหญ่บ้าน อบต. ในเขต 3 อำเภอ เพื่อสร้างกลุ่มของตัวเอง จึงทำให้เกิดการแตกแยกภายในเครือข่าย 16 องค์กรปกครองท้องถิ่นที่สนับสนุนโครงการ ทางบริษัทยูนิย่นฯ พยายามแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้นำท้องถิ่นในตำบลธงชัยกับนอกตำบลธงชัย แต่ประมาณเดือนตุลาคม 2544 คัดเลือกสนับสนุนกลุ่มผู้นำท้องถิ่นในตำบลธงชัย คือ กลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือ โดยคัดทั้งครส.ชุดนายมนต์ชัย สุอนรัตน์ งานต้อนรับนายจากรุณด์ ฉายแสง รมด.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2544 และงานต้อนรับ.พ.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในวันที่ 24 มกราคม 2545 บริษัทยูนิย่นฯ จัดการด้วยกับอบต.ธงชัย(กลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือ) โดยปราศจากส่วนร่วมของครส. เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2545 นายณรงค์ ทุกจันทร์ ประธานกลุ่มพิทักษ์สิทธิมนุษยชนบ้านกรูด ในฐานะรองประธานครส. คนที่ 2 ก็ประกาศลาออกจากครส. และไปร่วมกับกลุ่มนายสมหมาย ปานทอง-นายบุญธรรม แดงเครือ โดยได้กล่าวว่า "...ขณะนี้ได้ยื่นใบลาออกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว เนื่องจากเห็นว่าภายในองค์กรครส. มีความขัดแย้งระหว่างบุคคล ทำให้การทำงานไม่สมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ ซึ่งทราบว่าก่อนหน้านี้นั้นของนายสมหมาย ปานทอง กำนันตำบลธงชัย และผู้ใหญ่บ้านบางส่วน รวมถึงนายบุญธรรม แดงเครือ ประธานกรรมการบริหารอบต.ธงชัยได้ยุติบทบาทคริส.ภาคประชาชนแล้ว..." (ข่าวสด วันที่ 3 เมษายน 2545) ในวันเดียวกัน ด้านกลุ่มนายมนต์ชัย สุอนรัตน์ กำนันตำบลชัยเกษม โจมตีบริษัทยูนิย่นฯ ที่คัดง้างงบประมาณของครส. โดยนายสมนึก รุ่งกำลัง ประธานกรรมการบริหารอบต.อ่างทอง ในฐานะรองประธานคณะกรรมการร่วมควบคุมตรวจสอบโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูดภาคประชาชน(ครส.) คนที่ 1 ได้กล่าวว่า "...ในวันที่ 4 เมษายน 2545 ครส.โดยนายมนต์ชัย สุอนรัตน์ กำนันตำบลชัยเกษม อ.บางสะพาน ซึ่งเป็นประธาน จะจัดแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนที่สำนักงานครส. ภาคประชาชนที่ตำบลธงชัย เนื่องจากโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด ไม่มีความจริงใจ ที่จะแก้ไขปัญหาคัดแย้งทางสังคม โดยเฉพาะโครงการไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพันธสัญญาที่ให้ไว้ และไม่ปฏิบัติตามความแผนในการแก้ไขปัญหาสังคมตามที่บรรจุไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งโครงการได้นำเสนอต่อสาธารณชนและรัฐบาลไปแล้ว..." (ข่าวสด วันที่ 3 เมษายน 2545)

¹⁷ โดยทั้งจังหวัดประจำบริษัชนันมีผลิตภัณฑ์มวลรวม 29,554.91 ล้านบาทในปี 2538 รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรม มากที่สุดถึงร้อยละ 25.54 คิดเป็นมูลค่า 7,546.904 ล้านบาท รองลงมาเป็นสาขาการเกษตร ร้อยละ 25.25 คิดเป็นมูลค่า 7,461.928 ล้านบาท และสาขาการค้าส่งและค้าปลีก ร้อยละ 13.71 คิดเป็นมูลค่า 4,049.941 ล้านบาท อัตรการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 6.10 ([http:// www. Prachuapkhirkhan.](http://www.Prachuapkhirkhan)

go.th/data/economic.htm) ในช่วงต่อมา เนื่องจากมีการเกิดขึ้นของวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 อัตราการเติบโตภาคอุตสาหกรรม และการค้าไม่สูงมากเท่าใด แต่อย่างไรก็ตาม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ถือได้ว่า มีศักยภาพด้านอุตสาหกรรมและการค้า การท่องเที่ยวสูง สามารถพัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจในการรองรับการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

¹⁸ นอกจาก 2 องค์กรนั้น ยังมีองค์กรที่มีส่วนร่วมในกรอบ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ชมรมธุรกิจการโรงแรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว หัวหิน/ชะอำ ชมรมธนาคารพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สหพันธ์ชาวไร่สับปะรดแห่งประเทศไทย ชมรมผู้เลี้ยงโคจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สมาคมประมงตำบลคลองวาฬ และชมรมธนาคารพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

¹⁹ สภาอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยืนยันว่า “...จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดที่อยู่กึ่งกลางระหว่างกรุงเทพฯ โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ และ โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก จึงเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมและเหมาะสมอย่างยิ่ง ในอนาคตต่อการลงทุนทางธุรกิจ ในสาขาต่างๆ...”

²⁰ ดังเช่น คณะกรรมการกลุ่มสมาชิกชั่วคราว เพื่อการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 15 คน ส่วนแค่ผู้ประกอบการแปรรูปผลทางการเกษตร ได้แก่ 1. นายวิรัช ปิยพร โปบลีย์ บจ.อุตสาหกรรมผลไม้ปราณบุรี (1994) 2. นายประวิทย์ เจนประเสริฐศิลป์ บจ.สับปะรดไทย (มหาชน) 3. นายพรเทพ วิทยวิวัฒน์ศักดิ์ บจ.ผลไม้กระป๋องสยาม (1988) 4. นายศุภกอรด ณรงค์ฤทธิ์ บจ.โคกตั้งเปเปอร์ อินดิสตรี 5. นายนิพนธ์ สุวรรณาวา หจก.อุตสาหกรรมปลาป่นสีปุ่นแซง 6. นายพงศ์ศักดิ์ ลาภวงศ์วัฒนา หจก.พงศ์พัฒนามอนกรีต 7. นายไพบลีย์ ก่อเกียรติตระกูล บจ.ที ที อุตสาหกรรมสับปะรด 8. นายเจริญ กาญจนการไกร หจก.กาญจนไกรพาณิชย์ 9. นายสุวิทย์ เจริญรุ่งเรือง บจ.กรีน โพน 10. นายสุวิทย์ ลิธิยะ บจ.ผลไม้กระป๋องประจวบ 11. นายนำพล กิจจรระ โยชิน บจ.ประจวบคีรีขันธ์ สอนค้าคาร์ต 12. นายชัยพร กิจวิมลรัตน์ บจ.ปราณบุรีสับปะรดกระป๋อง 13. นายเฉลิม รูปเล็ก หจก.มงคลกิจอุตสาหกรรม 14. นายวิชัย ปลั่งศรีสกุล บจ.อุบลูผลไม้ประป้อม 15. นายพาณิชย์ ก่อเกียรติตระกูล บจ.ผู้ผลิตสแตนดาร์ด อินดิสตรี (<http://www.fti.or.th/nfti/province/thai/index.htm>)

²¹ ในช่วงต้นปี 2545 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเคยให้ความเห็นว่า ไม่ควรจะสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ หากมีสำรองไฟฟ้ามากเกินไป

²² ในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2544 ที่ทำงานอบต. ธงชัยซึ่งเป็นการชุมนุมเพื่อต้อนรับนายจตุรงค์ ฉายแสง รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีรถแวนของมหาวิทยาลัยหอการค้าในกรุงเทพมหานครอยู่หลายคัน ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า นอกเหนือจากหอการค้าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หอการค้าแห่งประเทศไทยก็มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนโครงการโรงไฟฟ้าหินกรูด

²³ การที่นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง เคยถูกคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน (คตส.) ประกาศยึดทรัพย์ข้อหาร่ำรวยผิดปกติพร้อมด้วยนักธุรกิจการเมืองหลายคนร่วมกัน ได้แก่ นายสมณะ เทียนทอง, นายบรรหาร ศิลปอาชา นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายมนตรี พงษ์พานิช นายสมกร สุทรวณิช นายวัฒนา อัครหม่นนายสุชน ชามชุนท และนายสันติ ชัยวิรัตน์ (สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ 2545) นั้นสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความเป็นเจ้าพ่อของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง “ระบอบประชาธิปไตยแบบสืบทอดอำนาจ” อันเป็นลักษณะความเป็นจริงของระบบประชาธิปไตยแบบตัวแทนของประเทศไทยซึ่งปรากฏเห็นได้ชัดเป็นพิเศษในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เท่าที่ผ่านมานายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง ได้รับตำแหน่งเป็นรมช.เกษตรและสหกรณ์(รัฐบาลพลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ) รมช.อุตสาหกรรม(รัฐบาลพลเอกสุจินดา คราประยูร) รมช.วิทยาศาสตร์(รัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา)

²⁴ นายสำเภา ประจวบเหมาะ ได้รับตำแหน่งเป็นรมช.การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (รัฐบาลพลเอก ชวลิต ใจใหญ่)

²⁵ นายวิเศษ ใจใหญ่ ได้รับตำแหน่งเป็นเลขาธิการรมว. เกษตร และสหกรณ์ เลขาธิการรมว.อุตสาหกรรม เลขาธิการรมว. วิทยาศาสตร์ และเลขาธิการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

²⁶ นายสันติ ใจใหญ่ และนายเจริญ ใจใหญ่ เป็นญาติกัน นายวิเศษ ใจใหญ่ ส.ส. บัญชีรายชื่อ ไทยรักไทย

²⁷ นายมาโนช หินแก้ว เป็นลูกชายนายเจือ หินแก้ว อดีตกำนันตำบลบ่อนอก

²⁸ นายชรินทร์ กาญจนรัตน์ เป็นญาติกัน นายสุวัฒน์ กาญจนรัตน์ อดีตกำนันตำบลธงชัย

²⁹ น.ส.เอี่ยมพร ทั้งทอง เป็นลูกสาวของนายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง อดีตส.ส.ประจวบคีรีขันธ์

³⁰ นายพัฒนาพงศ์ ประจวบเหมาะ ลูกชายนายสำเภา ประจวบเหมาะ เป็นทายาทของ อุดมศักดิ์ ทั้งทอง (ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1384 ปีที่ 19 วันที่ 20-22 พฤษภาคม 2542) ญาติของนายสำเภา บางคนเป็นบุคคลที่แสดงบทบาทในการเมือง อาทิ นายพัฒนาพงศ์ ประจวบเหมาะเคยถูกพรรคประชาธิปัตย์ตั้งให้เป็นผู้สมัครของพรรค นายนิกร ประจวบเหมาะ เป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์(คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกาศ ณ วันที่ 22 กรกฎาคม 2541) นายพิระพล ประจวบเหมาะ เป็นกำนันตำบลหาดขาม อำเภออุบลูรี

³¹ อาทิ นายจำลอง คุรุชุนท, นายประวัฒน์ อุดมโคก, นายโตกน เพชรสว่าง, นายปิยะ ปิณฑะ, นายวัฒนา เมืองสุขและนายพินิจ จันทรสุรินทร์

³² นายพิเชษฐ สตรีชวาล รมช.อุตสาหกรรม ขณะนั้น ชักจูงส.ส.ประจวบคีรีขันธ์ทั้งสามคนให้ไปเข้าพรรคไทยรักไทย

³³ การแบ่งเขตเลือกตั้งในระดับจังหวัด ประกาศ ณ วันที่ 18 มิถุนายน 2541 (เขตเลือกตั้งใหม่) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เขต 1 เมืองประจวบคีรีขันธ์, อุบลูรี, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-สามร้อยยอด, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ไร่เก่า, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ไร่ใหม่ เขต 2 ปราณบุรี, หัวหิน, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ศิลาลอย, กิ่งอำเภอสามร้อยยอด-ศาลาลัย เขต 3 ทับสะแก, บางสะพาน, บางสะพานน้อย (<http://www.ect.go.th/newthai/>)

³⁴ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า “...บรรยากาศการเลือกตั้ง ส.ส.ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นไปอย่างคึกคัก มีผู้มาใช้สิทธิเข้าแถวเป็นจำนวนมาก แม้จะมีฝนโปรยปรายลงมาในช่วงเช้าหลังเปิดที่นับัตรลงคะแนนเลือกตั้งก็ตาม และหลังเปิดให้ลงคะแนน ทางศูนย์ประสานงานองค์การเอกชนตรวจสอบการเลือกตั้งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์(ศอศ.)ได้รับแจ้งเหตุ โดยนายประสิทธิ์ ขวัญอ่อน รองประธาน ศอศ.เปิดเผยว่า ได้รับแจ้งว่าเขตเลือกตั้งที่

- ๑ หมู่ ๕ ตำบลไร่เก่า กิ่งอำเภอสามร้อยยอด ที่หน่วยเลือกตั้งโรงเรียนสามร้อยยอด ซึ่งเป็นที่ตั้งของหน่วยเลือกตั้งที่ ๘,๘ และ ๑๐ เจ้าหน้าที่เดินเข้าไปชี้หน้า ให้ผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนเลือกผู้สมัคร ส.ส. และพรรคการเมืองหนึ่งอย่างจงใจ จึงประสานให้ ร.ต.อ.รัตนชัย บูรณาภา หน่วยป้องกันปราบปรามจาก กก.ต.ชด.ที่ ๑๔ ถ่ายพระมงกุฎเกล้าฯ เข้าไปดำเนินการ ซึ่งพื้นที่เลือกตั้งกิ่งอำเภอสามร้อยยอด ต้องจับตามองเป็นพิเศษ...” “...ศอศ.ประจวบคีรีขันธ์ ได้รับแจ้งว่า หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ เขตเลือกตั้งที่ ๑ ริมถนนเพชรเกษม หมู่ ๑ ตำบลไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย ตำบลไชยราช ไปยื่นที่หน้าหน่วยเลือกตั้ง แล้วใช้ปากกาเขียนหมายเลขผู้สมัคร ส.ส.ลงในฝ่ามือของผู้มาใช้สิทธิ เพื่อชี้หน้าให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้ผู้สมัคร ส.ส.และ พรรคการเมืองดังกล่าว อย่างเปิดเผยในคูหาเลือกตั้ง...” (<http://www.thaielection.org/cgi-bin/news.cgi?a=225&t=article.html>)
- ³⁵ พรรคประชาธิปัตย์ได้คะแนนเสียง โดยเฉลี่ยทั่วประเทศ 25.6% ผู้สมัครประชาธิปัตย์ ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงได้คะแนน 2 เท่ากับอัตราที่ได้คะแนนของพรรคประชาธิปัตย์ที่คิดเป็นเฉลี่ยทั่วประเทศ
- ³⁶ ในขณะนั้น เป็นวันที่ ร.ต.อ (http://www.dola.go.th/model/dola_model.htm)
- ³⁷ สิ่งที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2544 ก็คือ อดีตนักการเมืองท้องถิ่น โดยเฉพาะผู้ที่เคยเป็น ส.จ. มาก่อน ก้าวขึ้นมาผงาดในฐานะผู้ได้รับเลือกเป็น ส.ส. พร้อมกันเป็นจำนวนมากกว่าในการเลือกตั้งหลาย ๆ ครั้งที่ผ่านมา 39 คนทั่วประเทศคือตัวเลข ส.ส.ใหม่กลุ่มนี้ซึ่งมาจาก ทรท. 27 ขพท. 5 ขท. 4 และ ปชป. 3 คน ทั้งนี้เนื่องจากการแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่
- ³⁸ ร.ต.อ.เพชร พูลทรัพย์จึงถูกมองว่าเป็นแกนนำฝ่ายค้านที่ชี้นำชาวบ้านออกมาชุมนุม ทำให้ฝ่ายสนับสนุนมีความไม่พอใจต่อ ร.ต.อ.เพชร เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2542 ฝ่ายสนับสนุนประะเบิดร้านจำหน่ายสินค้าของ เพชร พูลทรัพย์ ที่บางสะพาน เพื่อข่มขู่ให้ยุติบทบาทช่วยการคัดค้านของ 2 โรงไฟฟ้า(นายจิรวุฒิ แจงสกุล วันที่ 23 มกราคม 2545)
- ³⁹ นายชวน เอมโอฐ เป็นสมาชิกชมรมคนรักช้างซึ่งจัดตั้งเมื่อ 21 พฤศจิกายน 2540 ณ บ้านรวมไทยต.หาดขาม อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ สมาชิกชมรมนี้ก็คัดค้านโครงการแต่ออกมาคัดค้านโดยส่วนตัว(นายชวน เอมโอฐ วันที่ 8 ตุลาคม 2544)
- ⁴⁰ นายมนตรี ปาน้อยนนท์ และ นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน ส.ส.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นแกนนำกลุ่ม ส.ส.หนุ่มของพรรคประชาธิปัตย์ นอกจากสองคนนี้ ยังมีนายชาติ ปิตุตะระ ส.ส. ระยอง นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ นายนราพัฒน์ แก้วทอง ส.ส.พิจิตร ฯลฯ